

ANTINA

Editorial.
Entrevistes.
Reportatges.
L'Antina recomana.
Secció artística.
Secció literària.
Activitats al centre.
Sortides.
La nostra cuina.
Buscant raons.
Notícies del poble.
Horòscop.
Humor.

INSTITUT TORREDEMBARRA - Núm. 8 de la 2a era.
Revista quadrimestal - Maig de 2016

Foto portada: Megan Leno

editorial

Quina bogeria de final de curs! De fet, quina bogeria durant tot aquest curs. I és que hem tingut una novetat pels passadissos: nosaltres intentant arribar a l'aula 403, dalt de tot, a les hores del pati, i el vigilant de pati perseguint-nos per les escales! Des d'aquí volem començar enviant un petó ben gran al Joan Paredes: gràcies Joan, per vetllar per l'ordre!

En fi, què podem dir d'aquest curs? Doncs que no ha estat fàcil, però això passa sempre; i després, a l'estiu, ja no ens recordem de les llargues hores de classe, deures i exàmens. Sort que l'estiu ja arriba!

Al centre hi ha hagut força novetats, tres professors il·lustres s'han jubilat: són el José Antonio Altemir, el Juan López i el Jordi Roig. Feia molts anys que eren al centre, i ens han deixat com un buit...

Els alumnes de 2n de Bat ja van començar el curs passat a fer la festa de comiat al pati del centre. I com que va anar molt bé, han repetit! I també han començat a fer-ho els de 4t d'ESO. Ja veureu, ja, com anaven de *guapos* i *guapes*! Des de les pàgines de l'*Antina* us desitgem molta sort i molt bon futur a tots.

També hem tingut moltes activitats i sortides: animacions a la lectura, fractals amb llaunes, màgia en anglès, recitals poètics, teatre, caminades, Roma... el que dèiem: una bogeria de curs!

No volem tancar aquest editorial sense desitjar molta sort a tres persones que han estat peces clau d'aquesta revista *Antina*. Són la Trini Huguet i l'Ainhoa Serrano, de 4t ESO; i la María Pérez, de 2n de Bat. Les tres ens deixen per seguir estudis en altres llocs. I és bo que entri gent nova a la redacció, perquè –així– sempre hem de tornar a començar; però, tal com passa amb els que es jubilen, els alumnes que marxen també ens deixen com un buit...

EQUIP DE REDACCIÓ

Equip de redacció i maquetació: Fernanda Márquez, Janina Morales, Judit Molina, Megan Leno, Luna Nieto, Marina Arbós, Alba Rimbau, Àlex Expósito, Gonzalo Rodríguez, Maria Bardolet, Maria Jesús Milenova, Eduard Girona i Víctor Daniel Riquelme.

Equip de redacció: Helena Busquets, Àfrica Gibert, Trini Huguet, Oriol Juan, Alba Lázaro, Ainhoa Serrano, Mireia Palau, Marta Manzano, Josep Molné, Tania Ramírez, Sergi Pons, María Pérez, Jordi Biscamps, i tres noves incorporacions: Mireia Folch i Clàudia Font, de 1r d'ESO; i Isaura Valle, de 4t d'ESO.

Coordinació: Montserrat Roig i Damián González

SUMARI

1. Editorial: acomiadem dues noves promocions, la de 4t i la de 2n de Bat.
2. Entrevistes: als professors que s'han jubilat, i també a alumnes.
3. Reportatges: hem parlat amb Ana Merino, responsable de la Biblioteca Mestra Maria Antònia. I hem escrit Notícies de Torredembarra: "A la Torre tothom llegeix", és el lema del Pla d'Entorn d'enguany, i ens han premiat i tot per les nostres notícies!
4. Activitats al centre.
5. Secció científica: hem gaudit de les matemàtiques i hem obtingut el premi Videomat.
6. Sortides: hem sortit molt i ens ho hem passat molt bé.
7. Premis i reconeixements.
8. Secció literària: poemes, sonets, narracions... aquest cop hi ha hagut tanta participació que ens hem vist desbordats!
9. L'Antina recomana: llibres, música i cinema.
10. La nostra cuina: per llepar-se els dits!
11. L'Antina diu adéu.
12. Horòscop
13. Humor.

Donem la benvinguda a dues noves incorporacions de 1r d'ESO: la **Clàudia Font** (esquerra) i la **Mireia Folch** (dreta). Ja veureu com ho faran molt bé!

I recordeu que si voleu participar a la revista Antina només cal que ens envieu les vostres propostes a
revistaantina@gmail.com

1. La Marina Arbós i jo (Luna Nieto) escollim entre tots els textos que ens arriben, i seleccionem en quin ordre sortiran, segons l'espai que ocupen i l'apartat on han d'anar (sortides, reportatges...).

3. Alguns dicten i els altres piquem els textos.

6. També maquetem els nostres propis textos, notícies, cròniques sobre les sortides, entrevistes...

I jo sóc el Juan Paredes, el vigilant de passadissos! Aquests de la revista em feien anar de bòlit, vinga amunt i avall! Sort que ara ja me'ls conec i els deixo passar!

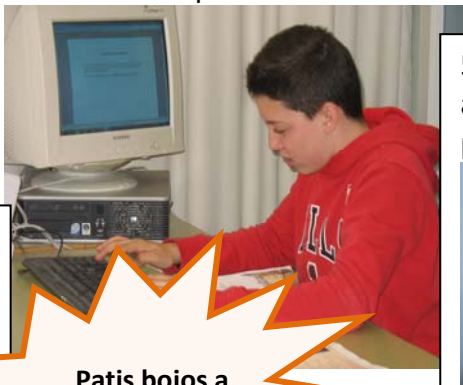

AIXÍ TREBALLEM

2. Mentrestant, com podeu veure al fons, els altres de l'equip de maquetació van picant els escrits.

4. De vegades ho fem a classe, si hem acabat la feina i ens sobren cinc minuts abans que soni el timbre.

Patis bojos a la 403!!

5. Nosaltres (les grans!) ajudem a posar ordre sempre que podem.

7. Fins que... de sobte algú s'adona que només falten dos minuts perquè soni el timbre, i: - *Ràpid, ràpid!* -diu la Montse- *Enregistreu, que no es perdi res!*

Ainhoa Serrano i María Pérez

Acomiadem José Antonio Altemir, Juan López i Jordi Roig.

Com ja sabeu tots i totes, aquest curs s'han jubilat tres companys: el José Antonio Altemir, el Juan López i el Jordi Roig. Són tres professors que ens han marcat molt, en tenim molts bons records, tant de tot allò que ens han ensenyat, com d'experiències personals amb ells, per aquest motiu hem parlat amb ells, i hem estat a l'acte d'homenatge que l'Institut Torredembarra els va fer el dia 22 de desembre a la sala Gran. Després de l'acte, tots junts vam fer un pisolabis. Va ser tot molt emotiu, hi havia la seva família, tots els professors i professores d'aquest curs i d'altres cursos passats, tots els que havien treballat amb ells, i també inspectors.

Nosaltres els trobarem a faltar i els desitgem el millor del món i que gaudeixin del temps que ara tindran per fer tot allò que no van poder fer abans. Reproduïm en aquest número l'entrevista que vam fer a Juan López, coordinador d'informàtica, il·lustre coordinador que no ens va deixar mai penjats. Les entrevistes al José Antonio i al Jordi Roig ja es van publicar en números anteriors. Tots tres van ser molt amables i van col·laborar molt amb nosaltres per fer aquest treball.

Els i les alumnes de 4t B els vam recitar un poema de Gabriel Celaya.

Alguns alumnes vam fer l'acompanyament musical de l'acte.

El professor Albert Barrientos els va obsequiar amb petites alzines.

ENTREVISTA A JUAN LÓPEZ

1. Quant de temps portes al centre?

Estic aquí des de l'any 92 que serien un total de 23 anys.

2. Quina va ser la teva primera impressió en arribar-hi? I el darrer pensament que vas tenir abans de marxar?

Quan parlem de l'any 1992, estem parlant de l'Institut de l'Avinguda Sant Jordi perquè en aquell moment només n'hi havia un i es coneixia com a l'Institut de Torredembarra, però encara no tenia cap nom definit. L'any 1996 va ser quan ens vam traslladar aquí perquè inicialment aquest centre era només un solar on vam veure com es va iniciar l'excavació i la seva construcció, on vam posar

la primera pedra i del qual ens vam haver d'encarregar de fer el trasllat.

I, pel que fa al darrer pensament, en el fons crec que encara no tinc una primera impressió perquè la veritat és que, encara que potser no ho sigui, sentimentalment, encara em considero una part del centre.

I l'últim dia sobretot vaig pensar que s'obria una nova etapa que estava a punt d'iniciar i, a més a més, vaig sentir una certa incertitud ja que és un canvi de vida que suposes que va a millor, tot i que ja sabia que trobaria a faltar aquesta relació amb l'alumnat i amb els companys.

3. Què et va impulsar, en un principi, a venir aquí i no a cap altre lloc?

Principalment, m'agradava la zona. Quan vaig aprovar les oposicions, la primera plaça que vaig tenir va ser a Alcanar, però jo tenia la meua família i m'havia de traslladar allà i, finalment, vaig aconseguir una plaça al Vendrell on vaig treballar durant quatre anys fins que van sortir places de la meua assignatura a l'institut de Torredembarra. La veritat és que em sentia més còmode a Torredembarra, potser perquè també la coneixia una mica i, alhora, hi havia tingut una certa relació.

Juan López amb el plançó d'alzina.

4. Què vas pensar en acabar el primer dia de classe que vas fer aquí?

Segurament recordo millor l'última que va ser la que vaig donar a segon de batxillerat que la podríem considerar com un comiat.

5. Si poguessis descriure l'institut, i les persones que hi has conegut amb una paraula, quina seria?

Al centre li assignaria les paraules "llum" i "obertura"; i els companys els definiria amb els conceptes de "responsabilitat" i "amistat".

6. Amb quina part del centre et sents més identificat?

La veritat és que un dels llocs on més temps he passat ha sigut a un que normalment anomenem "servidor" i que no es podria considerar com un espai gaire agradable però sí que donava molta feina.

7. Què has trobat al nostre institut que no hages trobat a cap altre?

En la meua opinió, cada centre té alguna característica pròpia, però potser allò que més em va cridar l'atenció des d'un principi va ser que era un reflex de la societat del poble perquè el poble tenia aquest institut com a

seu, quasi tothom portava els seus fills aquí. En canvi, en altres poblacions majors segurament apareixen els debats casuals d'elecció d'escola i es mostren dues tendències exclusivament: l'ensenyament públic o el privat.

8. Segueixes tenint contacte amb els primers alumnes que vas tenir al centre?

Un dels primers alumnes que vaig tenir és ara el director del centre, així que la resposta seria sí. Una altra cosa que escolto moltíssim quan vaig pel carrer és un "Hola Juan!" i quan em giro pot ser una senyora amb un cotxet de bebè o algun altre conegut i, a on vull arribar, és al fet que després d'haver passat tant de temps encara segueixen recordant-te i dient "Hola Juan!" o "Adéu Juan".

9. T'agradaria saber on han arribat els teus alumnes i on estarem nosaltres en uns anys?

Es clar que sí! Ha passat molta gent per aquí i trobes persones que la seva projecció professional ha sigut molt bona. Aquí podria explicar una anècdota en què estava prenent un refresc a la platja i darrere meu hi havia dues persones ja grans parlant i en girar-se em van reconèixer i em van saludar. Un d'ells estava a l'ONU i l'altre estava a Suïssa amb uns projectes èdics. I aquí, vull anar a parar a la conclusió que hi ha alumnes que han arribat lluny no només gràcies a nosaltres perquè ja ens agradaria que tots seguissin aquest camí, sinó que també ha sigut gràcies a l'esforç que ha fet cadascú. Nosaltres podem posar el primer granet de sorra però sense esforç i voluntat no s'hi pot arribar.

10. Què ens diries si et demanéssim que vinguessis a les graduacions de quart o de batxillerat?

Em sentiria molt afalagat, la veritat.

Juan López mostrant l'àlbum de dedicatòries.

Jordi Roig mostrant el rellotge gravat amb el logo del centre

11. Ens pots explicar alguna anècdota que hagi tingut en la teva estada al centre?

Doncs, sincerament, n'hi ha tantes que seria difícil seleccionar-ne una en concret. Una podria estar relacionada amb l'edificació del centre que us he comentat abans i la satisfacció que vam sentir en veure l'institut des de baix (que encara s'estava construint) i observar que era molt diferent a qualsevol d'altre.

12. Ens podries dir alguna cosa que, per sobre de moltes altres, no vulguis oblidar?

Una situació molt trista que no podré oblidar va ser una companya que de camí cap aquí va tenir un accident i, tristament, va morir.

13. Ens podries adreçar "un bon pensament"?

Per als alumnes que encara esteu estudiant al centre us aconsellaria que si teniu una meta o uns objectius el més important és seguir-los i, independentment del que ens pugui costar, és

important tenir constància i aconseguir-la si realment volem arribar-hi.

14. Segurament hauràs tingut bones vivències i, ahora, algunes discussions amb els alumnes de tant en tant però, si poguéssiu retrocedir en el temps, canviaries alguna cosa o et quedaries amb els records que tens? Per què?

De vegades, dur les coses a una situació més tensa és culpa nostra quan només és una qüestió de paciència i comprensió, i de vegades aquest tipus de situacions podrien ser evitables. Del que sí que em penedeixo és que un mateix ho fa intencionadament però pots crear una frustració en l'alumne i una cosa que per a tu és quasi insignificant, per a un alumne, en aquestes edats, pot significar molt. Llavors sí que canviaria aquest tipus de coses si fos possible.

Per acabar, només volem recordar-vos que el centre no només és el conjunt de totes les persones que hi som ara -amb l'equip directiu, les secretàries i els conserges, els professors nouvinguts i els que ja porten alguns anys aquí donant classe, els membres de l'AMPA i els alumnes-, sinó que també en formen part (i sempre serà així), els professors que han marxat i el record que tenim d'ells que, no cal dir (com ja us imaginareu), que és un dels millors i més especials que tenim el privilegi de conservar. I, durant tots aquests anys que aquesta ha estat la vostra casa, no us oblideu que mai deixarà de ser-ho perquè una persona que, en el seu pas, ha deixat marca en la vida de tantes altres, no pot quedar-se només en la nostra memòria: també l'hem de recordar amb el cor.

Adéu Jordi, serem creatius gràcies a tu.

Adéu José Antonio. T'agraïm tots aquests anys que has dut les regnes com a director del centre.

Adéu Juan: vols dir que funcionaran els ordinadors sense tu?

*Soñar que cuando un día
esté durmiendo nuestra propia barca,
en barcos nuevos seguirá
nuestra bandera enarbolada.
Gabriel Celaya*

1. LA BIBLIOTECA MESTRA MARIA ANTÒNIA

Àfrica Gibert, Trini Huguet i Alba Lázaro – 4t ESO

La biblioteca pública de Torredembarra compleix vuit anys, i ja porta tot un bagatge cultural que s'amplia any rere any.

La direcció.

Ana Merino Mir és la directora de la biblioteca pública de Torredembarra. Entre el seu currículum destaquem que va estudiar Història de l'Art a la Universitat Autònoma, que va fer el CAP (Màster de formació del professorat) i que, mentre treballava com a bibliotecària, va fer la llicenciatura en Documentació. A més, ha fet molts cursos de gestió cultural i lideratge d'equips, com també el nivell D de català. Aquest setembre, el dia de la Mercè, farà divuit anys de l'inici de la seva feina com a bibliotecària a la vila de Torredembarra. El fet curiós de què ens vam assabentar parlant amb ella és que el seu inici en el món dels llibres va ser causat per un càstig quan tenia setze anys: a l'institut, la van castigar pel seu "mal comportament" (era una mica xerraire diu) i va haver d'endregar la biblioteca. Això va comportar que la seva primera feina fos a la biblioteca de Santa Oliva; fins l'any 1998, en què se li va

Exterior de la Biblioteca de Torredembarra. Foto: arxiu sr. Huguet.

presentar l'oportunitat de treballar a l'antiga biblioteca pública del poble. Va treballar sola des del 1998 fins al 2003, any en el qual va seguir juntament amb becaris, i més tard amb auxiliars en Plans d'Ocupació. Quan es va construir la biblioteca Mestra Maria Antònia es va necessitar més personal i va ser quan va passar a ser la directora.

El nom.

La Biblioteca Mestra Maria Antònia es va inaugurar el 16 de març del 2008, es a dir, fa vuit anys. Tot i que a Torredembarra no només hi ha una biblioteca pública, també hi ha la de Baix a Mar, coneguda com la biblioplatja, que es va posar en funcionament l'any 2005.

Un fet curiós va ser l'elecció del nom actual de la biblioteca Mestra Maria Antònia. Es va dur a terme per mitjà d'unes urnes a l'antiga biblioteca, on els vilatans podien deixar les seves propostes. Després d'uns mesos, en obrir les urnes, es va fer una segona ronda amb els noms més repetits. En

la primera ronda, ja el de Senyoreta Maria Antònia era el més proposat, i en la segona ronda va guanyar a una distància molt àmplia del segon, que era Llovet. Una mestra, ja jubilada, de l'Institut Torredembarra, la Carme Miquel, va proposar que es digués Mestra Maria Antònia en

lloc de Senyoreta Maria Antònia. L'Ana ens explica que va ser molt emotiu veure una generació d'avis, ex-alumnes de Maria Antònia, venint a la biblioteca a votar. Segons l'Ana Merino, la primera persona que va dir que la biblioteca havia de dur aquest nom va ser la

senyora Maria Rosa Wennberg, que recordava el silenci que hi havia a la vila el dia que es va saber que la mestra havia tingut un accident de cotxe mortal. Finalment, la proposta dels tres noms més votats es va presentar a l'Ajuntament, el qual va votar a favor de Mestra Maria Antònia.

Qui era Maria Antònia?

Maria Antònia Hernández Segarra va néixer a Madrid al 1912 i va morir a Torredembarra el 8 d'octubre del 1970, on fou una gran mestra i creadora de la primera biblioteca d'aula a Torredembarra, al Patronat Antoni Roig. Al 1930 acabà, a Segòvia, la carrera de magisteri. El mateix any, durant la dictadura de Primo de Rivera, va obtenir les oposicions on va quedar en segona posició; no va obtenir la primera posició perquè el seu pare era un represaliat polític. El 1931, amb l'arribada de la segona república, el pare fou rehabilitat i ella es va traslladar a Tarragona. El 1932 començà a impartir classes a

l'escola pública de Torredembarra, on es parlava el català, llengua que va aprendre amb molta rapidesa. El 1961 li fou concedit l'ingrés en l'Ordre d'Alfons X "El Savi", pels mèrits en el desenvolupament de la seva tasca. El 1968 la van nomenar directora de l'escola Àngel Guimerà del Vendrell. Com a motiu de la seva mort, el 1970, se li posà el seu nom a un carrer de la vila.

Els serveis.

La biblioteca ha variat al llarg d'aquests anys, és a dir, millorant els serveis que necessita la ciutadania. Cada vegada es realitzen més activitats dissenyades per a públics concrets. Actualment, ja s'ha invertit en infraestructures, fons de llibres i DVDs, això ha fet que els treballadors es consciencien del valor que poden arribar a oferir tan en prescripció, en suport a la formació continuada i en accés a la cultura i al lleure.

Entre els serveis que ofereix la biblioteca de Torredembarra, el més destacat és l'atenció de les necessitats dels lectors, seguidament de les recomanacions de lectura. També hi trobem una sala de lectura, un servei de préstec de llibres, una bústia de retorn de 24 hores, servei d'internet i informàtica, zona wi-fi, i servei de fotocòpies i impressions, a més de bookcrossing, entre altres.

El servei més reclamat és el de préstec de llibres. Avui en dia, amb el carnet de les biblioteques de Catalunya pots prendre en préstec 30 documents durant 30 dies, 15 llibres, 5 CDs, 5 DVDs i 5 revistes. Tot i que és prorrogable. Es necessari presentar el carnet, i sense cap cost es fa el préstec. Els documents es poden tornar, fins i tot quan la biblioteca està tancada, perquè hi ha una bústia de seguretat.

L'eBiblio Catalunya és un dels altres serveis que ens ofereix, que fa possible el préstec de continguts digitals a tots els lectors amb carnet de les biblioteques públiques catalanes. Es pot accedir a aquests continguts a través de diferents dispositius: ordinadors personals, lectors de llibres electrònics, tauletes o telèfons intel·ligents. El nombre màxim de títols que es permet tenir en préstec és de dos, durant 21 dies. Es pot conèixer el període dels préstecs accedint a "Préstecs en línia" de l'àrea personal i visualitzant l'apartat "Finalitza". Si es vol tornar un document abans que expiri la data de venciment de préstec, es pot fer fent ús de la funcionalitat "Retornar préstec" de l'aplicació eBiblio o des d'Adobe Digital Editions (ADE), sempre que els llibres electrònics s'hagin descarregat. El nombre màxim de devolucions per usuari al mes serà de 15. L'Ana Merino pensa que l'eBiblio és un servei molt actual, i que potser serà el futur de la seva professió.

Les activitats.

Exterior de la biblioteca.

Unes de les últimes renovacions que s'ha dut a terme a la biblioteca, han estat els projectes sobre diverses àrees, com per exemple, *Llegir teatre*, un cicle de clubs de lectura sobre textos teatrals d'obres actuals, representades

al Teatre Nacional de Catalunya, que té per objectius millorar la formació dels espectadors de teatre, i refinar-ne la qualitat de la recepció del fet teatral; donar suport a les biblioteques públiques de Catalunya per al desenvolupament de clubs de lectura de teatre de qualitat; impulsar l'edició de textos teatrals i incrementar els fons sobre teatre de les biblioteques públiques de Catalunya. En la temporada 2015-2016 es llegeixen llibres d'autors com William Shakespeare, Federico García Lorca, Àngel Guimerà, Arthur Schnitzler, Molière i Pau Miró.

Un altre projecte que té per objectiu escriure i compartir la seva escriptura, amb voluntat d'aprendre uns dels altres i aprendre de llegir autors desconeguts és "Rates de biblioteca". Unes altres activitats ben diferents són les dirigides a les famílies amb infants de 0 a 3 anys, que porten per nom "L'Espai de famílies". L'Ana creu que la lectura es necessària per la formació dels infants i per això crea projectes destinats a aquest sector de la població. A més, la lectura és essencial per l'èxit escolar, és una gran simuladora de la veritat, és una cura per la soledat i ajuda a obrir el cor i el cap.

Els agraïments.

L'Ana Merino Mir, com a directora de la biblioteca Mestra Maria Antònia, convida tothom a visitar la biblioteca i a fer servir tot els serveis disponibles, com també, a participar en els projectes. Li agraïm de tot cor l'ajut que ens ha brindat per poder dur a terme aquest reportatge que ara teniu a les mans.

RATES de BIBLIOTECA

Oriol Juan Batet – 4t ESO

Creat per compartir i aprendre literatura

Aquest grup d'aficionats a la literatura va néixer de forma gairebé espontània, quan la vigília del dia de Sant Jordi de l'any 1999, l'Ana Merino (encarregada de la biblioteca i promotora del moviment) va deixar sobre les taules un paper on convidava a participar en una lectura d'escrits inèdits. De forma més o menys inesperada, la iniciativa va tenir una forta acollida entre els qui estaven en aquella sala, i convertí aquell vespre en la primera Revetlla de Sant Jordi de *Rates de biblioteca*.

Allò va ser encara quan la biblioteca estava situada a l'ara local de "la Caixa" (cantonada del passeig de la Sort amb el carrer Francesc Moragas). Curiosament, l'últim any del seu paper

com a centre literari de La Torre. Després va venir el local del carrer muralla (200-2007) i, finalment, la seu actual de Cal Llovet (amb el nom de Mestra Maria Antònia).

Pel que fa a l'evolució de Les Rates, el grup va anar creixent a base de gent jove, però era gent que no podia dedicar-s'hi al cent per cent. És per això que la mitjana d'edat va anar pujant, i es convertí així en una associació gairebé únicament d'adults. Va ser l'època en què el grup va ser més constant pel que fa a la producció literària, ja que es reunien cada mes amb la intenció de compartir, donar a conèixer i posar en comú les seves creacions.

El grup preparant un espectacle. Foto: cedida per Ana Merino.

Però quan el projecte va créixer de forma considerable ja no era possible llegir els textos de tothom, de manera que uns quants es portaven a l'escenari mentre que d'altres creacions es repartien per les cadires de la sala (fins l'última celebració, la sala polivalent del segon pis de la biblioteca).

En aquest acte (celebrat el vespre del dia 22 d'abril) i des del primer any, es lliurava al públic assistent un recull de les obres produïdes durant l'any anterior com a obsequi. A més a més de l'acte general (en el qual ja participava gent adulta), alguns anys també s'havia celebrat

Va ser la manera de no centrar-se únicament en una data concreta de l'any com solia ser la Revetlla i de remarcar la finalitat també educativa que hi havia al darrere. Potser no va ser entre els més joves, però l'interès per difondre la literatura creada pels seus membres sempre hi va estar present.

Tot i el fet de no pensar únicament en la celebració de la Revetlla de Sant Jordi, aquest acte sempre hi va estar present. Al principi de tot i com ja he dit, es basava simplement en la lectura de les poesies dels col·laboradors i col·laboradores.

Més tard, a l'acte se l'hi va afegir escenografia (com podia ser música per acompanyar la vetllada, fotografies de fons, etc).

un acte per als més petits amb els alumnes de les escoles participants.

Aquest llibre anual va arribar a comptar amb la participació de trenta-set persones, per exemple, l'any 2004. Es tractava de llibres que comprenien temes diversos, encara que per algunes revetlles s'havien proposat temàtiques concretes (com podien ser l'erotisme, la mort...) o aspectes culturals del poble (per exemple els castells, els diables, etc.). Tot i la il·lusió que rebia per part dels autors, per raons econòmiques, l'any 2014 no va ser possible la seva edició. No s'ha produït cap altre llibre de les *Rates de Biblioteca* des d'aleshores.

Ha estat gràcies a aquesta il·lusió i compromís de la gent (tant dels membres com dels que van ajudar des de fora) que s'ha pogut tirar endavant el projecte. Entre aquestes persones destaquen la figura de l'Ana (directora) i del seu germà Federico Merino (encarregat de la maquetació del llibre en les seves primeres edicions), la de l'Aurora Roig i l'Oriol Penedès (que van ajudar a donar a conèixer el moviment amb els seus dissenys publicitaris) o el suport de la Maria Rosa Wemberg com a correctora del llibre i encarregada de l'assessorament literari, d'entre tot el públic, voluntaris i col·laboradors que van fer possible l'evolució del grup. *Rates de biblioteca* és actualment un projecte aturat, encara que, des de la biblioteca, l'Ana Merino, està fent esforços per tornar-lo a engegar entre el jovent del poble, amb iniciatives com tallers i recitals de poesia amb la Dolors Miquel (entre altres actes públics i formatius).

Per cert, si algun lector està interessat a formar part d'aquest nou grup d'amants del món de les lletres o de donar la seva opinió sobre com tornar-lo a posar en marxa, que es posi en contacte amb l'Ana a través del correu electrònic (biblioteca@torredembarra.cat) o buscant-la per la biblioteca. La trobareu a l'avinguda Pompeu Fabra, número 5 (telèfon de contacte: 977 64 31 75).

Cartell cedit per Ana Merino.

A LA TORRE TOTTHOM LLEGEIX

Es posa en marxa, un curs més, el Pla Educatiu d'Entorn,
i nosaltres hi participem.

Maria Bardolet, Maria Jesús Milenova i Eduard Girona – 2n ESO C

Els alumnes de 2n d'ESO hem visitat la biblioteca de Torredembarra Mestra Maria Antònia en el marc de les activitats del Pla d'Entorn.

Un any més la Regidoria d'Educació de la nostra vila planteja el desenvolupament dels plans educatius d'entorn com un instrument per donar una resposta integrada a les necessitats educatives de la nostra societat, coordinant i dinamitzant l'acció educativa en els diferents àmbits de la vida dels infants i joves a partir de diverses iniciatives locals.

El Pla Educatiu d'Entorn és una iniciativa oberta i innovadora de cooperació educativa entre el Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya i els ajuntaments. L'objectiu és aconseguir l'èxit educatiu de l'alumnat i contribuir a la cohesió social mitjançant l'equitat, l'educació intercultural, el foment de la convivència i l'ús de la llengua catalana. Aquestes actuacions van adreçades a infants i joves de 0 a 18 anys dels centres educatius de la Torre.

Enguany, el motiu conductor del Pla Educatiu d'Entorn té com a lema "A la Torre, tothom llegeix". Nosaltres, els alumnes de 2n d'ESO, ja hem començat a participar-hi amb dues activitats que tenen força relació amb la lectura.

La primera d'aquestes activitats són les **visites-gimcana a la biblioteca Mestra Maria Antònia**. L'Ana Merino, com a encarregada de la biblioteca i les nostres professores de llengua catalana han preparat una gimcana per treballar en grup. El primer grup a fer la visita hem estat nosaltres, els de 2n ESO C. Les visites dels altres grups d'ESO han tingut lloc durant aquest mes de desembre. A la foto de sota podeu veure el primer grup guanyador de la gimcana. L'activitat va ser molt divertida i profitosa alhora; primer ens van ensenyar la biblioteca, les dues plantes, com estan organitzats els llibres... i després vam fer la gimcana tot resolent activitats sobre tipus de llibres, organització...

Alumnes guanyadors de la gimcana- Mestra Maria Antònia. Desembre 2015.

Alumnes de 2n d'ESO davant la biblioteca Mestra Maria Antònia.

I, la segona de les activitats en què participem és la roda de contes a la llar d'infants. La professora de llengua ens farà preparar un conte amb titelles, per grups. El grupet que ho faci millor és el que anirà a la llar d'infants al mes d'abril.

D'altra banda, també en el marc del Pla d'Entorn, i tal com ens ha informat la coordinadora pedagògica de l'Institut, ja s'ha posat en marxa *l'Estudi assistit*. Són unes classes de repàs que es fan durant dues tardes al centre. Serveixen per proporcionar, a l'alumnat d'entorns socioculturals desfavorits, unes condicions d'estudi adequades, fora del marc escolar, que permetin reforçar hàbits escolars i desenvolupar tècniques d'estudi.

Finalment, hem pogut saber que aquest curs també tindrem les sortides a peu, per l'entorn, que ens proporciona el Centre Excursionista de la Torre. Us informarem tan aviat com sapiguem els itineraris.

2. EL SALÓ DE L'ENSENYAMENT

Alba Lázaro i Àlex Narváez

Els passats dies 9, 10, 11, 12 i 13 de març es va dur a terme el Saló de l'Ensenyament a la Fira de Barcelona.

Aquest saló anava adreçat als estudiants d'ESO i batxillerat per tal d'oferir informació sobre els estudis de cicles mitjans, superiors i universitaris, d'altra banda també s'hi podien trobar agències privades de cursos d'idiomes a l'estranger que oferien cursos.

El saló estava repartit en diferents àrees; un servei d'informació a l'estudiant, una zona de tecnologia multimèdia, un espai de ciència, un saló per als idiomes i una aula d'activitats. A l'exterior hi havia activitats esportives dedicades als interessats en INEFC, activitats cinematogràfiques i de conducció d'automòbils. Dins de la fira inicialment oferien un servei d'orientació personificat a l'estudiant on informaven i aconsellaven quins estudis cursar segons els resultats acadèmics.

Els cicles mitjans oferien expositors de maquillatge facial i corporal, de perruqueria, d'art escènic, de disseny gràfic, de mecànica i cinematogràfics d'entre altres. En la mateixa zona es trobaven escoles culinàries, escoles d'idiomes, escoles d'art floral i disseny de jardins.

Els cicles superiors exposaven opcions com ara estudis artístics, gràfics, policials, militars, cinematogràfics, maritimopesquers, sanitaris, agraris, mecànics... En tots aquest cursos podies rebre informació tant escrita com oral, ja que els estudiants d'aquests cicles t'assessoraven en qualsevol cas de dubte.

Els expositors de les universitats estaven separats segons les branques d'arts i humanitats, ciències, ciències de la salut, ciències tecnològiques i ciències socials i jurídiques. Els alumnes de cada universitat exposaven els seus invents o productes i així propiciaven que els estudiants s'interessessin en aquella carrera universitària i sobretot intentaven fer-nos partíceps de l'entusiasme que ells tenen per aquells estudis dins de les seves universitats. Les universitats amb més reconeixement que hi havia al Saló de l'Ensenyament van ser la Universitat de Barcelona (UB), la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), la Universitat Pompeu Fabra (UPF) i la Universitat Rovira i Virgili (URV). Curiosament moltes universitats si ets estudiant de segon de batxillerat et deixen assistir a una classe de la carrera que vols cursar per fer-ne un tastet.

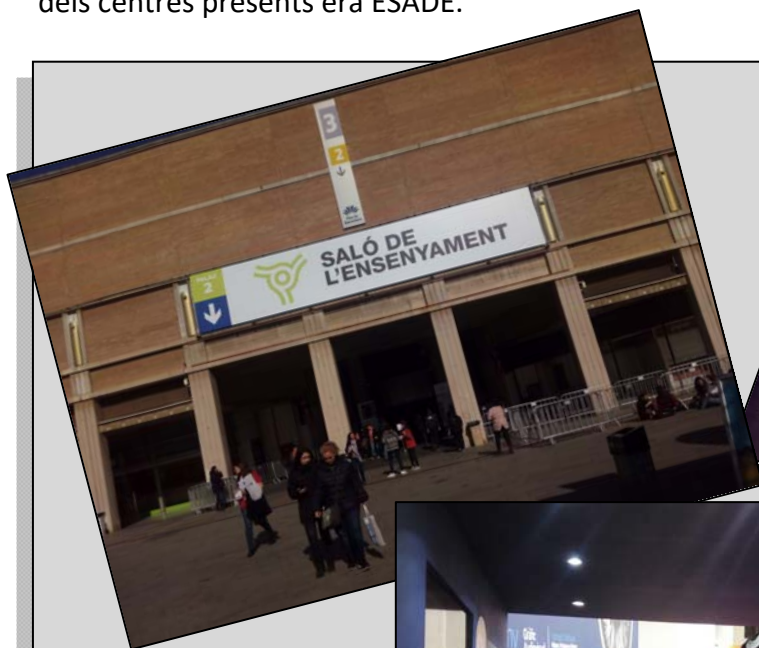

Els dies 11 i 12 de març van estar dedicats als estudis de postgrau, màsters i doctorats, els quals estan enfocats a les persones que en acabar la carrera volen augmentar els seus coneixements i així obtenir una titulació més elevada, enfocada a una millora en la seva valoració acadèmica; un dels centres presents era ESADE.

Com cada any, aquest esdeveniment ha rebut un públic variat, s'hi podien veure grups d'estudiants acompanyats dels professors del seu centre o companys de classe tots sols. També hi havia adolescents de 4t d'ESO acompanyats dels seus pares els quals acostumen a ser els més indecisos ja que han d'escollir entre fer batxillerat o passar a fer un cicle mitjà. D'altra banda alguns joves ja tenen clar què estudiar i volen que els seus pares coneguin el futur professional que ells han escollit, ja que tant els estudis universitaris com els cicles han variat molt en una generació.

El Saló de l'Ensenyament és una gran oportunitat tant pels estudiants de batxillerat que han d'escollir quina universitat i carrera cursar com per als estudiant de 4t d'ESO que no saben si fer carrera universitària o bé cicles formatius, i també per les persones que volen estudiar una segona carrera o simplement volen continuar formant-se. Si tenim l'oportunitat d'assistir-hi no podem perdre-la, així ens adonarem del gran ventall de possibilitats d'estudis que hi ha en el mercat. Visitant el saló ens adonem que si volguéssim estudiar tota la nostra vida podríem fer-ho.

CANTOLÒGIA AMB EMILIANO VALDEOLIVAS

Josep Molné – 4t ESO B

El dia 10 de març Emiliano Valdeolivas va vindre a l'institut Torredembarra a representar la poesia espanyola d'autors que han destacat en les generacions anteriors. Va ser un premi a l'institut ja que portava molts anys comprant edicions de llibres de Vicens Vives. Emiliano va començar a fer una introducció d'allò que anàvem a escoltar. Ens va transmetre que la poesia castellana cantada pels joglars o trobadors no és avorrida, ens enganxava alegria i a la vegada interès per tot el que explicava. Quan vam arribar a la meitat de l'espectacle, Emiliano ens va explicar que una vegada David Bisbal va assistir a un concert d'ell i es va emocionar i que sempre que pot el David va a veure els seus espectacles. Mentre cantava i executava els poemes en hi vam afegir tots aplaudint al ritme de les seves interpretacions. Va ser un moment màgic i especial. Quan vam acabar li vam donar l'enrabona pel que havia fet i ens vam acomiadar.

Esperem que torni més cops a l'institut per poder contemplar les seves ganes d'ensenyar i d'interpretar la poesia de la manera que ho fa.

XERRADES EFEC

Sergi Pons – 4t ESO B

Els alumnes de 4t d'ESO aprenem a gestionar ingressos i despeses.

Durant quatre dijous dels mesos de gener i febrer els alumnes de 4t d'ESO vam participar en els tallers d'Educació Financera a les escoles de Catalunya (EFEC), que organitza l'Institut d'Estudis Financiers. Les xerrades, realitzades per voluntaris vinculats a bancs i entitats financeres, apropen l'activitat bancària i financera a l'alumnat i, d'aquesta manera, contribueixen a la transparència i comprensió dels serveis financers.

En aquestes xerrades EFEC hem adquirit coneixements sobre com gestionar els nostres diners, ens van explicar què són les nòmines i els plans de pensions, com controlar les despeses sense passar-se...

Per facilitar l'explicació ens van donar unes fitxes, en les quals havíem de resoldre alguns exercicis, també tenien preparades presentacions audiovisuals que feien més fàcil seguir l'explicació. Les persones que ens feien les xerrades formen part del món financer fet que, juntament amb la seva experiència laboral, va fer que s'expliquessin amb claredat. Personalment em van agradar força aquests tallers.

TALLER DE GRAFITS

Maria Jesús Milenova – 2n ESO C

La Regidoria de Joventut i Infància ha organitzat un taller de grafit

La Regidoria de Joventut i Infància programa cada any un seguit d'activitats que es desenvolupen en les instal·lacions del Punt d'Informació Juvenil (PIJ). Una de les activitats que s'ha iniciat recentment, i que ha tingut un gran èxit entre els usuaris, és el taller de grafit.

Els joves participants en aquest taller, que neix impulsat per la coordinació del PIJ Torredembarra i l'Associació cultural XXL, treballen l'art urbà, des d'una visió cívica i respectuosa amb l'entorn. Aquest taller, impartit per Cèsar Badia, no només està destinat a la part més artística, sinó que hi ha una gran tasca de sensibilització cap als joves i un objectiu educatiu.

Una de les propostes que treballen els joves és la rehabilitació artística del mur de la Zona Esportiva Municipal (ZEM). Aquest mur és víctima de pintades lliures que, a més, no acompanyen el sentit d'ús de les instal·lacions esportives. Per això, els joves del PIJ es proposen donar una nova imatge a aquest espai i quinzenalment s'hi desplaçaran per afegir i completar el nou mural, on es podrà trobar una representació dels esports més destacats que es practiquen a Torredembarra.

Alumnes participant al taller de grafit

XERRADA D'ANA ALCOLEA

Maria Jesús Milenova i
Alba Rimbaud – 2n ESO

Hem conegut una escriptora!

El dia 4 de maig, a les 12:30, va venir una escriptora que es diu Ana Alcolea a fer-nos una xerrada sobre *El*

Secreto del Galeón, un llibre que ella va escriure i que alguns ja havíem llegit l'estiu passat, o altres durant el curs com a llibre de lectura obligatòria. Primer de tot es va presentar dient que va néixer a Saragossa i que va ser professora de llengua i literatura durant més de 24 anys.

L'Ana també ens va explicar com li va sorgir la inspiració per escriure el llibre en un article al diari: hi havia dos vaixells, en un dels dos viatjava un almirall, i a l'altre viatjava la seva família. El vaixell de la família es va enfonsar i l'almirall va veure com s'enfonsava. Uns anys més tard van trobar restes del vaixell enfonsat.

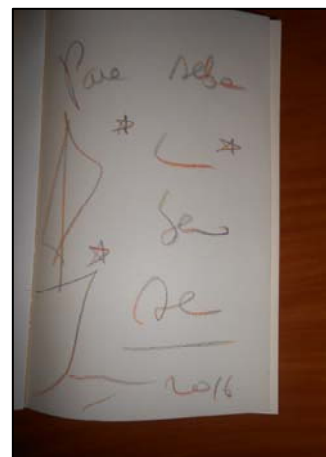
Per escriure el llibre va anar a conèixer com vivien en aquella època, al Museu de Saragossa on hi ha *galeones*.

El llibre *El Secreto del Galeón* està ambientada a principis del segle XIX: Marina viatja amb la seva família a Espanya des de les colònies americanes. Ella no s'assembla gens a les seves germanes: no pensa a

casar-se ni a brodar el seu parament, només desitja viure al mar, convertir-se en mariner; una cosa del tot impossible. Dels seus pensaments i anhels sap molt la seva esclava Ramira, una dona a la qual han arrabassat tot el que alguna vegada ha estimat i que amaga un gran poder heretat dels seus avantpassats africans. A l'actualitat, la mare de Carles estudia les restes d'un galió espanyol enfonsat a l'Atlàntic. Hi ha alguna cosa en aquests objectes que la inquieta, que fa que no treballi a gust, i aquesta sensació augmentarà amb l'arribada del seu exmarit per col·laborar en la restauració.

Mentrestant, Carlos intentarà apropar-se de totes les formes possibles a l'Elena, una companya de classe. El que no sap és que, gràcies als estudis dels seus pares, es podrà apropar a ella.

Tant el llibre com la xerrada ens van agradar molt. Al final, l'Ana ens va firmar els nostres llibres i vam tornar a classe més contents de com n'havíem sortit.

MAGIC ENGLISH

Mireia Folch Jiménez – 1r ESO

El passat 20 d'abril els nens de 1r d'ESO vam rebre la visita d'algú molt especial: en Jack, un mag vingut des de Nova York que ara viu a Barcelona i que es dedica a promoure l'anglès a les escoles a través d'activitats i tallers de màgia amb els nens. Evidentment, com que es tractava d'una activitat del departament de Llengües Estrangeres, l'espectacle era tot en anglès, de manera que si hi volíem participar, havíem de parlar en aquest idioma. En general, els trucs de màgia van tenir molt d'èxit.

Als nens de primer ens va agradar molt veure com apareixien i desapareixien fruites, bitllets i monedes i també com endevinava les cartes sense veure-les.

PROVES CANGUR

Maria Bardolet – 2n ESO

El dia 7 d'abril alguns alumnes del centre van anar a Tarragona a realitzar les proves Cangur. Els alumnes seleccionats eren de 4t d'ESO, 1r de Batxillerat i 2n de Batxillerat. Hi van anar acompanyats pels professors Jordi Cortiella i Mònica Orpí. Per altra banda, un grup d'alumnes de 1r, 2n i 3r d'ESO fèiem les proves a l'aula 001 de 9.00 a 11.00h, acompanyats per Montse Vives i Luís Turrens.

Jo vaig fer les proves i em van semblar bé, ni fàcils ni difícils. El dia de Sant Jordi la professora Mònica acostumava a lliurar diplomes a tots els

alumnes que havien participat en la prova. Però aquest curs encara no sabíem les posicions. Ara, en el moment de tancar la revista ja podem felicitar sobretot el Jaume Guasch i el Marçal Tineo, de 4t d'ESO.

RODA DE CONTES

Àlex Expósito – 2n ESO

Seguint amb la programació del Pla educatiu d'entorn, el dia 28 d'abril uns alumnes de 2n d'ESO de l'Institut Torredembarra van visitar la Llar d'Infants Els Gegants de la Torre i van explicar el conte "El patufet" als nens i nenes d'aquesta llar.

Havien preparat el conte prèviament, fent una mena de càsting entre tots els alumnes de 2n ESO B. Finalment, el grupet escollit hi va poder anar amb la professora Alba Miracle. A més d'explicar el conte, també van fer una mena de petits titelles que representaven els personatges del conte: el Patufet, els pares, el botiguer, la paperina de safrà, el bou, el paraigües, el dineret, i, és clar, la coll!

S'ho van passar molt bé, i ens ha dit un ocellet que van cantar i tot!

Patufet on ets...

PROGRAMA TALENT JOVE

Marina Arbós i Luna Nieto – 2n ESO

Talent Jove és un programa que ofereix l'URV, té per objectiu la realització d'un seguit de tallers que permetran oferir coneixements avançats, sobre un conjunt de matèries científiques, a joves de 1r i 2n de batxillerat amb bones capacitats acadèmiques i especialment motivats.

El curs es duu a terme en dissabte, de deu del matí a una del migdia. S'hi han desenvolupat temes avançats, una setmana de física -que en algunes sessions s'imparteix al laboratori- i l'altra de matemàtiques. En aquestes sessions es plantegen conceptes i exercicis complicats i les pràctiques que els poden ser difícils de realitzar. A través de l'aplicatiu Moodle, durant la setmana, alumnes i professors han fet el seguiment del programa, amb propostes d'activitats complementàries i la resolució dels dubtes que es poden plantejar.

Aquest curs, tres alumnes nostres participen en el projecte: són la Maria Pérez i el Jordi Biscamps de 2n de Bat –que continuen del curs anterior- i l'Heribert Marín, que ha començat aquest curs. Els 40 alumnes que hi participen estan coordinats per l'investigador de la URV Francesc Díaz i a més d'ell mateix l'han impartit, per part de la URV, els investigadors Jaume Massons i Carles Barberà junt amb els professors Llorenç Porquer de l'INS Cambrils i Mònica Orpí de l'INS Torredembarra.

Nosaltres hem parlat amb la Maria, el Jordi i l'Heribert, i aquí us oferim un resum del que ens han dit:

-Aquest curs en què consisteix?

- Doncs, primer fas un examen per entrar i si et seleccionen són unes classes de matemàtiques i física que t'ajuden a ampliar el coneixement i a les classes de l'institut també. És basicament un curs una miqueta més alt que batxillerat, que equivaldria a un batxillerat internacional.

- Com vas descobrir aquest programa?

- Bé, va ser una mica per casualitat, gràcies a l'insti, perquè a 4t d'ESO teníem una nota més alta de 8,5 de

matemàtiques i llavors la Mònica Orpí ens va dir que teníem l'oportunitat de participar-hi.

- On aneu per a fer-ho?

- Anem a la universitat Rovira i Virgili, a Tarragona, a la plaça Catalunya i de vegades fem alguna classe amb ordinadors o un experiment, és molt interessant.

- Quan ho feu?

- El dissabte de 10:00h a 13:00h, algunes setmanes fem classes de matemàtiques i unes altres de Física.

- I què us ha semblat aquest programa?

Primer molt bé, però després s'anava complicant. Però en general és molt interessant, ampliem coneixements i ens manté alerta!

Heribert Marín, un dels alumnes que participa al programa Talent Jove.

Nosaltres felicitem la professora Mònica Orpí per la seva participació en aquest programa, i també els alumnes que ens representen; i els desitgem un bon acabament del curs!

CLUB DE LECTURA

Maria Bardolet i Maria Jesús Milenova- 2n ESO

Durant aquets curs, l'alumnat de batxillerat i les professores de llatí i de llengua i literatura catalanes han participat en les sessions del club de lectura que organitza la Biblioteca Mestra Maria Antònia de Torredembarra. A la foto veieu un cartell de l'obra comentada el 28 d'abril, *Bearn o la sala de les nines* de Llorenç Villalonga a la qual van assistir alumnes de 2n de Bat. Les explicacions van anar a càrrec de l'Agnès Toda, llicenciada en filologia catalana, i alumnes del centre com la Gemma Folch o la Malena Córdoba ens han dit que els va agradar molt. Aquest curs, també han participat en la lectura d'obres com *El soldat fanfarró* de Plaute, i de fragments de *l'Eneida* i *l'Odissea*. D'altra banda, els alumnes de 1r de Bat han pogut conèixer l'escriptora Elisenda Solsona que els va parlar del pas del llibre en paper al llibre digital. Des d'aquí agraïm a la biblioteca Mestra Maria Antònia tot aquest desplaçament cultural!

Jordi Dalmau Piquer

CONCURS DE POSTALS

Alba Rimbau - 2n ESO

Ja us vam explicar al número anterior que el Departament de Visual i plàstica havia organitzat un concurs de postals nadalenques i us vam mostrar fotos de les postals. Nosaltres hem parlat amb el guanyador de primer cicle, Jordi Dalmau, i això és el que ens ha dit:

- 1-Et va costar molt fer la postal? No gaire
- 2- Com la vas fer? Quin va ser el procediment per fer la postal? Primer la vaig dibuixar i després la vaig pintar i per acabar hi vaig ficar els detalls.
- 3-Et va ajudar algú? Sí, una mica, la meva germana.
- 4-Explica'm com és la postal. És neu en un poble.
- 5- Quant de temps vas estar? 2 dies, aproximadament.
- 6- Com és que vas participar en aquest concurs? Qui l'organitzava? Era un treball de classe que després, si volies, la presentaves al concurs. L'organitzava el departament d'educació visual i plàstica.
- 7- Qui va fer de jurat? Van exposar les postals en una taula i el professors van votar la que més els agradava.
- 8-Creies que guanyaries? No, la veritat és que no m'ho esperava.
- 9-Com et vas sentir quan vas guanyar? Molt il·lusionat, perquè creia que no guanyaria.

Moltes gràcies per tot, i... ens retrobem a la revista!

10. Els que fem entrevistes per a la revista *Antina* sempre les acabem amb unes preguntes curtes que són com... el segell de la casa, d'acord? Sí.
- Doncs, molt breument:
- La teva activitat preferida: Vela, surf.
- Un color: Blau.
- Una flor: Rosa.
- Un animal: Gat.
- Un llibre de lectura: La leyenda del Cid.
- Un tema musical: Totes les cançons de rap.
- Un heroi -o heroïna- de ficció: Superman.
- Un heroi -o heroïna- de la vida real: El meu pare.
- El teu major defecte: Entremaliat.
- La major virtut: Simpàtic.
- Què vols ser quan siguis gran? Encara sóc massa jove per pensar-ho.
- I ja per acabar, l'última: una bona raó per aixecar-se demà? L'amor pel surf!

EL ESTUDIARIO

Helena Busquets -3r ESO A

L'Institut Torredembarra té una altra publicació! Doncs sí! Els i les alumnes de 3r d'ESO ens hem superat a nosaltres mateixos i, seguint les directrius del Departament de Llengua castellana, hem fet una edició digital d'un diari. Li hem posat per títol *El estudio* i l'hem pogut penjar gràcies a les activitats que organitza *El País de los estudiantes* (<http://estudiantes.elpais.com/como-participar/>).

La nostra edició la podeu trobar a <http://estudiantes.elpais.com/periodico-digital/ver/equipo/3682>

Hi hem treballat tots els grups de 3r, a classe i a l'aula d'informàtica, i la veritat és que hem treballat molt. Hi ha pestanyes de diferents seccions: cultura, societat, ciència i tecnologia, medi ambient, local... L'experiència ens ha agradat i esperem poder tornar a repetir-la.

SANT JORDI

Fàtima ed Debbi i Amal Ouassak. Fotos: Òscar Martínez – 4t ESO

Per fi va arribar Sant Jordi, és una gran diada al nostre centre i ens agrada molt celebrar-ho. Aquest curs, com que era dissabte, es va fer divendres dia 22 d'abril. I vam tenir de tot: al pati hi havia paradetes de llibres, alguns grups van anar a la platja a fer jocs d'Educació física; mentrestant, altres grups eren al Casal de Torredembarra a veure una obra de teatre. I, finalment, tots ens vam tornar a reunir al centre a l'última hora per rebre els premis de diferents concursos que ara us explicarem a través del reportatge fotogràfic que us hem preparat:

Els i les alumnes de 1r de batxillerat, amb el professor Albert Reverter i la professora Eugenia de Miguel van gaudir d'un dia de platja molt animat. Estava una mica núvol, però al final el dia es va aguantar i van poder practicar esports en aquest paisatge tan maco de la nostra vila.

D'altra banda, alumnes de tots els nivells, d'ESO i Batxillerat, van poder gaudir al Casal Municipal d'una obra de teatre que va representar un grup anomenat *Zoo(i)logic*. Aquesta companyia de teatre està formada per actors joves que fan una mena de teatre proper i amb un marcat contingut social, incidint en les problemàtiques que interessin als adolescents d'una manera dinàmica i participativa. Denuncien actituds i conductes que poden perjudicar o limitar les capacitats del jove, reforçant a la vegada la seva autonomia. L'obra portava per títol *Tu decideixes*, i a través de tres protagonistes -el Javi, el Jordi i la Montse- ens va fer reflexionar sobre valors humans com el respecte als altres i a un mateix. La veritat és que al principi vam pensar que ens costaria d'entendre, però no va ser així, sinó que ens va agradar molt.

Mentrestant, a la sala de professors, la professora Filo Sánchez exposava els treballs que van fer els seus alumnes de diversitat, uns dracs de felpa al capdemunt d'uns llapis de colors. Quedaven molt bonics! Tothom en podia agafar un, de record. Els podeu veure a la foto de l'esquerra.

A la taula també hi havia un munt de punts de llibre que va fer el professor Jordi Roig, que tot i que ja està jubilat ens va venir a veure i a portar aquest regal, com ha anat fent cada any des que és al centre. Mireu, a la foto de la dreta com eren de macos.

I això encara no és tot, la professora Filo Perpinyà també va fer roses de corbata per a tothom. En va portar una safata plena! N'hi havia amb banda catalana o de color verd. Mireu quin goig que feien. Tothom va poder lluir una rosa de Sant Jordi a la solapa!

Com ja hem dit abans, les activitats s'anaven alternant: mentre uns grups eren fora, els altres feien activitats al centre. Així, a les aules fèiem tallers i recitals de poesia, com podeu observar en aquestes darreres fotos. Vam anomenar els tallers "Vols poètics de papallones". Tots escrivíem un poema en una papallona que prèviament havíem pintat i retallat. Després recitàvem el poema que ens havíem après i penjàvem les papallones a les cartelleres. Va ser una activitat molt maca.

SANT JORDI

I... finalment: el lliurament de premis. Aquí teniu les fotos dels guanyadors dels concursos literaris i del punt de llibre

Els participants a la Martó de TV3

Els guanyadors i guanyadores del concurs de Vídeos organitzat pel Departament de Socials.

REFORESTACIÓ D'ALZINES

Jordi Alemany i Helena Busquets

El grup Les alzines treballa per reforestar més de deu hectàrees de Bosc.

Els alumnes del centre han fet una diada de col.laboració amb el grup de reforestació *Les alzines de Torredembarra*. Les tasques es van fer en dissabte i van omplir més de 65 safates forestals amb 2300 glans d'alzina de font llavorera de qualitat. Des de l'entitat s'han mostrat molt il·lusionats amb el fet de poder engrandir el viver de Cal Dània i de donar esperances als boscos del voltant de Torredembarra, que podran ser replantats en un futur proper.

Segons aquest grup, l'any vinent podran disposar d'uns 3000 plançons d'alzina llestos per

reforestar més de 10 hectàrees dels municipis que ho sol·licitin. El grup de reforestació *Les alzines de Torredembarra* creu que el Viver Forestal municipal de Torredembarra s'ha de convertir en un referent al Baix Gaià per la replantació i la reforestació d'una espècie mediterrània per excel·lència com és l'alzina. L'entitat però es mostra disposada a anar més enllà i a expandir el projecte tot el possible per tal que el paisatge pugui tornar a ser més humit i menys càlid i millorar els efectes de l'amençador i devastador canvi climàtic.

Des de l'entitat conviden a tothom qui ho vulgui a afegir-se al grup de reforestació. Si voleu més informació sobre el projecte podeu entrar al web www.grlesalzines.org

L'ANY DELS CONTES!!

Luna Nieto, Marina Arbós, Maria Bardolet, Víctor Riquelme i Maria Jesús Milenova

PER SANT JORDI: CONTES A L'ESPRINT!

Els nois i noies de primer d'ESO aprenen a redactar contes.

Contes a l'esprint és un projecte organitzat pel Departament de Llengua castellana i pensat per a estimular la lectura i la creativitat. L'objectiu d'aquest projecte és doble: ser capaç d'escriure un conte a partir d'un objecte associat al tema del conte, i il·lustrar-lo. El conte es podia fer en qualsevol de les llengües del centre.

Nosaltres hem parlat amb la professora Yasmine Larrañaga i ens ha explicat com s'ha desenvolupat el projecte: durant una hora els alumnes de l'institut seran escriptors. Tots a la mateixa hora; per tant a les aules de primer hi haurà professors de diferents matèries: català, castellà, anglès i plàstica. La professora Montserrat Muntané també va ser una de les creadores del projecte i procurava que tot el material estés a punt.

El material consistia en una sèrie de capsetes de diferents colors que contenien el "gènere" del conte: hi havia objectes de terror, de pirates, de princeses... i els alumnes distribuïts en grups havien de treballar el tema que els tocava. Els diferents membres del grup han dut a terme dues tasques principals: escriure i dibuixar, per tant han desenvolupat dues tasques importants, una relacionada amb l'escriptura i l'altra amb el vessant més artístic. I, finalment, el dia de Sant Jordi es van llegir els contes en veu alta a la biblioteca i es van lliurar els premis.

Exposició dels contes el dia de Sant Jordi

Arreglant la biobiblioteca el dia de Sant Jordi.

Arreglant la biobiblioteca el dia de Sant Jordi.

Capsetes de colors amb els materials.

Lliurament de premis a la biobiblioteca el dia de Sant Jordi.

DURANT EL CRÈDIT DE SÍNTESI: CONTES A LA CARTA!

Durant el crèdit de Síntesi i en el context d'una *Mar de jocs*, els i les alumnes de 1r d'ESO escriuen contes *a la carta*.

Un cop més, per quart any consecutiu, els nois i noies de 1r d'ESO han d'escriure un conte en grup durant la setmana del Crèdit de síntesi. Aquesta activitat està organitzada pel Departament de Llengua catalana. Per escriure'l han d'anar seguint un sistema de fitxes i escollir com continuar. El sistema és molt senzill "si vols que passi això vés a la fitxa X i escriu..." "Si vols que passi allò vés a la

fitxa ... i escriu..."; i així, sense quasi ni adonar-se'n acaben redactant i il·lustrant contes tan bonics com els de les fotos.

Nosaltres hem parlat amb els dos alumnes de la foto i ens han dit que les activitats els han semblat molt divertides, i que les recomanarien a tots els alumnes que han de començar 1r d'ESO.

PROGRAMA DE SERVEI COMUNITARI

Helena Busquets (3r ESO) i Jordi Alemany (professor)

Una tarda a la residència

Durant aquest curs, els alumnes de 3r d'ESO hem participat en un programa que s'anomena de Servei comunitari.

L'activitat s'ha dut a terme durant els mesos d'abril i maig: els i les alumnes de 3r, amb el professor Jordi Alemany, de religió, hem visitat els avis i àvies de la fundació Pere Badia i hem passat molt bones estones amb ells.

L'activitat va sorgir d'una iniciativa del Departament d'Ensenyament i consisteix a incorporar alumnes de secundària als serveis comunitaris de les poblacions. Als

alumnes els serveix de curriculum, i als avis de distracció i d'ajuda.

El nostre institut és pioner a Catalunya pel que fa a aquesta proposta educativa que combina aprenentatge amb compromís social. L'objectiu d'aquest programa està orientat a desenvolupar la competència social i ciutadana; els alumnes realitzen un servei a la comunitat aplicant els seus coneixements, capacitats i habilitats, amb la finalitat de millorar el seu entorn.

Pel que fa a la residència d'avis, els alumnes hem après la seva història: el seu fundador és Pere Badia, un indià fill de Torredembarra. L'any 1824, s'estableix com a Hospital de la Caritat "per als malalts pobres veïns de la Vila" i posteriorment evoluciona cap a tasques de Residència, acollint la gent gran "especialment la de la Vila".

Des de 1997 la seva finalitat s'orienta a l'atenció de la tercera edat, especialment en situació de dependència, tant pels residents de Torredembarra com d'altres poblacions. Des d'aquesta data han estat Centre Col·laborador acreditat de la Generalitat de Catalunya i, des de desembre de 2009, el servei de Residència Assistida és Centre Concertat per la mateixa Generalitat.

L'any 2001 s'inaugura l'edifici actual de la Residència, annex a l'antic Hospital de la Caritat. L'any 2011 es rehabilita l'antic claustre i s'inauguren les noves dependències del Centre de Dia, amb ampliació de places.

A data de 1 de gener de 2015, el Servei de Centre de Dia també passa de Centre Col·laborador a Centre Concertat per la Generalitat.

Actualment consta de tots els equipaments necessaris: jardins, sales mèdiques, biblioteca... i s'hi realitzen moltes activitats: psicomotricitat,

grups d'ajuda mútua, audicions musicals, bingo, celebració dels aniversaris dels residents, taller estimulació multisensorial, activitats d'estimulació cognitiva, manualitats, trivial, tallers de paraules, de memòria i d'oci, tardes de cine, lectura del diari, actuacions musicals, festivitats de Carnaval, St. Jordi, revetlla de St. Joan, concurs de postals de Nadal, Castanyada i decoració nadalenca de la Fundació i escoles... fins i tot editen una revista que es diu *La veu*.

Nosaltres hem visitat la residència i els hem fet companyia, sobretot vam ajudar a preparar el Sant Jordi. Tot i que a alguns primer no ens feia gaire il·lusió, després de fer-ho ens hem alegrat

molt d'haver-ho fet. Ens hem sentit molt plens i realitzats. Ens agradaria tornar-hi més dies, perquè ens hem adonat que amb una estona que per nosaltres no té importància, podem fer els avis molt feliços.

Tenim moltes anècdotes de les visites, per exemple: als quatre una senyora ens va tocar el cul, de manera amorosa; un avi es va posar a cridar perquè va veure la seva nòvia, una àvia no parava de queixar-se de la vida i deia que estava molt malalta quan en realitat era molt eixerida, un senyor volia ballar amb la Clàudia i amb l'Emma, una iaia portava una carpeta amb tots els seus dibuixos, i ens els

ensenyava cada vegada que passàvem per davant... En fi, que ens ho hem passat molt bé. Creiem que és una experiència molt positiva per als alumnes; tots els instituts haurien de fer aquesta activitat diverses vegades en un curs.

Per acabar, volem donar les gràcies a tot el personal de la Residència per col·laborar en aquest projecte i permetre que els nostres joves coneguin realitats tan properes però, alhora, tan allunyades del seu dia a dia. Al final, el darrer dia i com a comiat, tots junts, alumnes i avis de la Fundació Pere Badia de Torredembarra van fer un bon berenar!

INFOEDUGRAFÍAS

Marta Manzano – 4t ESO

Mireu què hem trobat, buscant, buscant... És del curs passat, però val la pena fer-hi esment perquè tothom se n'assabenti:

Muchas gracias a Montserrat Muntané Barceló por este gran

trabajo que nos presenta del Departamento de Lengua castellana y Literatura del INS Torredembarra, es un trabajo de alumnos de 3º de la ESO que han realizado unas espectaculares infografías sobre "La métrica".

Montserrat Muntané nos comenta que han utilizado los recursos propuestos en el proyecto y que han sido de gran ayuda así como seguir las pautas que se han consignado para poder elaborar las infoEDUgrafías y que han tenido

mucha aceptación entre los alumnos y el profesorado.

Cada infografía ha sido realizada por 1, 2, 3 o 4 alumnos y dedicada distintos apartados de la métrica y con el fin de estar recopilados todos los enlaces de las

infografías se han insertado en una web "Proyectos colaborativos infoEDUgrafías INS Torredembarra".

Des de l'Antina us felicitem i us encoratgem a fer més projectes com aquest.

EXPOSICIÓ DEL BATXILLERAT ARTÍSTIC

Alumnes 1r Batxillerat Artístic

Per Sant Jordi, els i les alumnes del Batxillerat Artístic de l'institut també vam col.laborar a engalanar el centre.

Per Sant Jordi, els i les alumnes del Batxillerat Artístic de l'institut vam col.laborar a engalanar el centre amb una petita exposició que vam muntar a la planta baixa. Hi vam exposar fotografies fetes segons les tècniques que hem après a la matèria de Cultura audiovisual. De fet, abans de començar el Batxillerat no ens pensàvem que aquest món pogués ser tant enorme i divers.

Entre els treballs exposats jo destacaria els que es basen en el pictorialisme: la fotografia no va ser considerada art fins a finals del segle XIX gràcies als pictorialistes, el seu objectiu era que la fotografia arribés a tenir el valor de la pintura. Per això van crear diverses tècniques i efectes com ara la goma bicromada o el bromoli

(així aconseguien que les fotografies semblessin un dibuix), també utilitzaven el desenfocament. Recorrien a l'escenificació i al joc amb les llums i ombres, i feien una selecció molt acurada dels temes de les obres, entre els quals destaquen: els paisatges (dies de pluja o núvol, bromes marines o totes aquelles condicions atmosfèriques en què no es permeti que les imatges siguin nítides) i els retrats (amb predilecció per la figura femenina). Jo, a l'hora d'imitar aquest corrent he fet un retrat de la meva mare. El moment que més vaig gaudir va ser la caracterització, tant de maquillatge i vestuari com a l'hora de captar la imatge i guiar la model per tal que fes l'expressió facial del retrat.

Marina Sotelino

Personalment vaig escollir fer treballs basats en les tècniques i temes del corrent conegut com a Nova Visió. La Nova Visió va ser un moviment artístic dels anys 20, es considera la fotografia com una pràctica artística autònoma amb les teves pròpies lleis de composició i il·luminació, a

través de la qual l'objectiu de la càmera es converteix en un segon ull per poder mirar el món. Una de les característiques és que s'utilitzen molt els plans originals com ara zenital, contrapicat, primer pla, etc. La Nova Visió defensa l'experimentalisme i també l'ús de procediments tècnics en l'expressió fotogràfica. Jo he entès que moltes vegades fotografien objectes quotidians però amb una composició peculiar o donant-los altres dimensions; és com si els traguessin de context i els donessin una "nova visió"; els eleven a categoria d'art, i això és el que he fet jo. **Megan Leno**

I jo he fet, entre altres treballs, fotomuntatges. El

fotomuntatge és un procediment fotogràfic que serveix per obtenir una il·lustració que es compon d'altres imatges. Si hi intervenen altres elements no fotogràfics s'anomena collage. Nosaltres hem practicat una mena de fotomuntatge manual i ens hem adonat que no és fàcil ajustar diferents distàncies en una mateixa presa. Han calgut moltes preses per obtenir una imatge coherent.

Judit Molina

Jo destacaria els inspirats en el fotògraf Toni Catany: Antoni Catany i Jaume (Mallorca 1942 - Barcelona 2013) va ser un fotògraf de formació autodidacta molt reconegut. Sempre va treballar amb una combinació de procediments del passat,

tradició i experimentació, amb gran influència de la pintura, i amb alternança del blanc i negre i el color, tot i que també va incorporar com a mitjà d'expressió la fotografia

digital en els seus darrers anys. Ens hi hem inspirat per fer transparències, jocs d'ombres i llums, clarobscur... i el seu estil ens ha impactat.

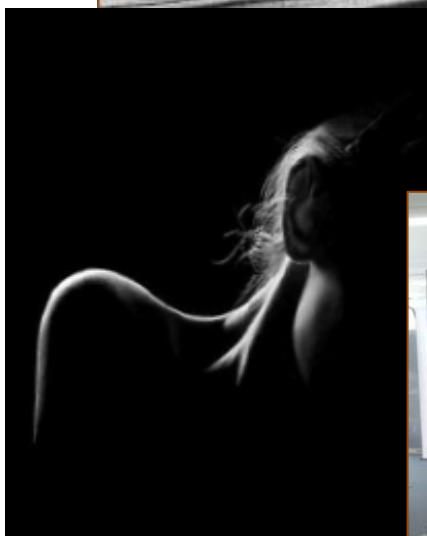
Janina Morales

Jo vaig escollir fer els meus retrats a la manera d'Humberto Rivas, que era un fotògraf argentí (1937-2009) que va viure molts anys a Barcelona, on es va fer famós, i on va morir. Els seus retrats es poden considerar d'una qualitat extraordinària, tant en els aspectes tècnics com expressius.

Rivas defineix el retrat com una mena de dialèctica o combat entre el fotògraf i el model. Les seves sessions fotogràfiques s'allargaven fins arribar a aconseguir els aspectes que buscava del retratat. I això és el que he fet jo amb els meus germans i el meu pare. D'altra banda, seguint els passos de Rivas he pogut reconèixer el mitjà fotogràfic com un art en si mateix dotat d'una especial qualitat de realisme. M'ha agradat fer retrats, els meus germans m'han servit de models. I, els models, cansats d'aguantar-me, acaben sent "ells mateixos". **Ari**

I a mi m'ha agradat molt treballar la llum, els recursos de la imatge com les diagonals, el punt de fuga... i, sobretot, el paisatge. **Fernanda Márquez.**

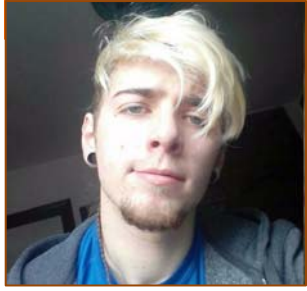

Al final vam poder fer, doncs, la nostra pròpia exposició fotogràfica.

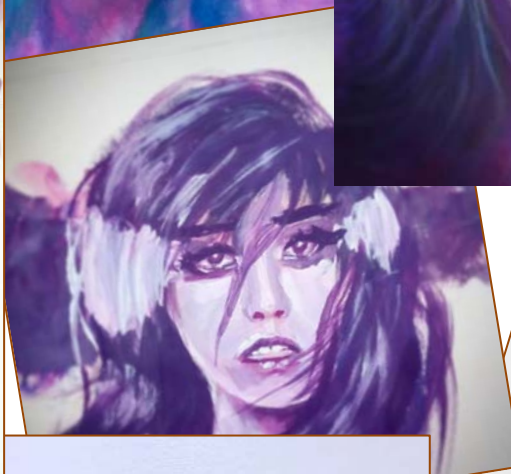
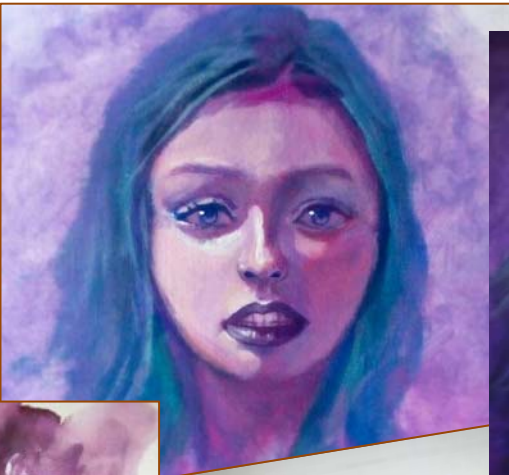
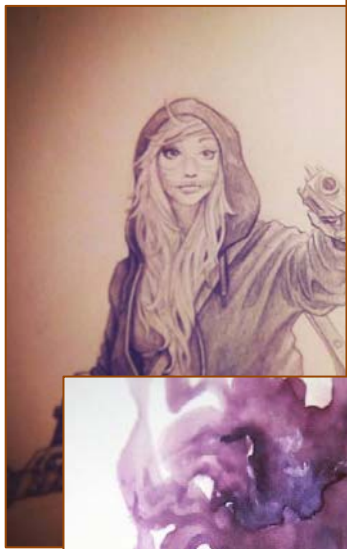
EL BATXILLERAT ARTÍSTIC

Durant aquest curs ens han visitat exalumnes. El primer va ser el Nicolas Webber, un noi que ara ja està a l'escola d'art fent disseny i il·lustració. Ens va orientar en les tècniques de l'aquarel·la a partir de la improvisació –però sabent molt bé el que feia. Aquí podeu veure com van ser les sessions i alguns dels resultats obtinguts:

També ens va ensenyar com pot arribar a ser d'àgil el treball (el seu, és clar, perquè nosaltres encara som lents) amb paleta gràfica, i amb tinta.

Construcció del Triangle de Sierpinski

Mònica Orpí

El passat desembre, els alumnes de 4t d'ESO de l'INS Torredembarra van celebrar, d'una manera molt especial, les festes nadalenques que s'apropaven.

Dins de la matèria de matemàtiques, van construir amb més d'un miler de llaunes de refresc, el 7 primers termes de la successió de potències de 3. Els seus objectius, però, anaven molt més enllà:

obtenir els primers moments de la construcció infinita del fractal anomenat Triangle de Sierpinski, i comprendre així la dimensió fraccionària d'aquestes estructures geomètriques.

Però la seva aventura no va acabar aquí. Optimitzant els recursos emprats i utilitzant la triangularització, van construir nombroses figures contextualitzades en l'època nadalenca que estaven a punt d'estrenar.

El passat desembre, els alumnes de 4t d'ESO de l'INS Torredembarra van celebrar, d'una manera molt especial, les festes nadalenques que s'apropaven. Dins de la matèria de matemàtiques, i amb la Mònica Orpí com a professora, van construir amb llaunes de refresc, el 7 primers termes de la successió de potències de 3. A continuació trobareu el nombre de llaunes que representava cadascun dels termes d'aquesta progressió geomètrica de raó 3:

$$\begin{aligned} a_1 &= 3^0 = 1 \text{ llaunes} \\ a_2 &= 3^1 = 3 \text{ llaunes} \\ a_3 &= 3^2 = 9 \text{ llaunes} \\ a_4 &= 3^3 = 27 \text{ llaunes} \\ a_5 &= 3^4 = 81 \text{ llaunes} \\ a_6 &= 3^5 = 243 \text{ llaunes} \\ a_7 &= 3^6 = 729 \text{ llaunes} \end{aligned}$$

Però el repte no només consistia a col·locar en ordre una sèrie de llaunes per tal de construir aquesta successió numèrica, sinó que el nostre objectiu anava encara més enllà: volíem obtenir els primers moments de la construcció infinita del fractal anomenat Triangle de Sierpinski.

Però segurament us estareu preguntant "De què m'estan parlant ara? Què és un fractal?". En aquest article no tenim la intenció que us espanteu amb conceptes ni tecnicismes estranys i molt menys pretenem que feu càlculs laboriosos, però sí que creiem que valdrà la pena acabar de llegir aquest escrit. Com us anàvem dient, vàrem construir amb llaunes de refresc un fractal. Tots els fractals tenen una propietat en comú: són el resultat de la iteració d'un procés geomètric elemental, que dóna lloc a una estructura final d'una complicació, aparentment, extraordinària. Posseeixen la propietat que cada

petita porció del fractal pot ser visualitzada com una rèplica del tot, denominada auto semblança. L'altra característica, la qual fou decisiva per anomenar-los fractals, és que la seva dimensió és fraccionària. No tenen dimensió 1, 2 o 3 com la majoria dels objectes als quals estem acostumats. Es defineix dimensió fractal i , a més a més, és una generalització de la dimensió euclidiana, com $D = \frac{\log s}{\log r}$, on s és el número de còpies o parts auto semblants i r és la raó de semblança.

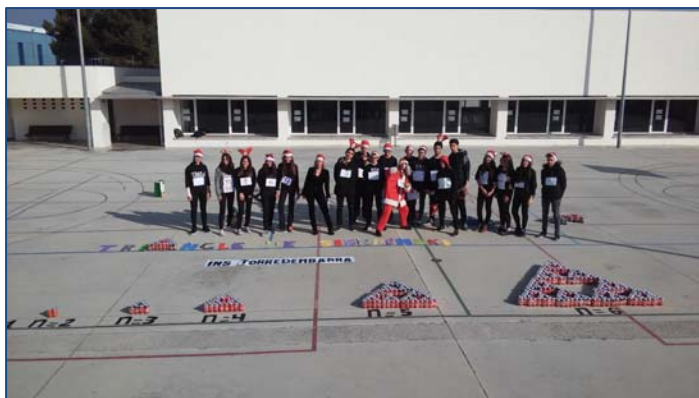
Ufff, però què representa tota aquesta explicació? Podríem fer una síntesi i dir que els fractals són unes estructures que tenen una dimensió pròpia, que no és un nombre natural, sinó un nombre decimal, molt diferent a la que coneixem nosaltres. També podem afegir que són figures geomètriques que per molt que es parteixin, conserven la mateixa estructura i la seva forma no canvia.

Però nosaltres no hem fet qualsevol fractal! Com ja hem mencionat abans, el nostre s'anomena Triangle de Sierpinski i és la forma que tenen la majoria de les antenes dels nostres mòbils per tal d'agafar quasi totes les longituds d'ona diferents i tenir, així la màxima de les cobertures. De fet, la marca d'aquestes antenes s'anomena *Fractus*.

Malgrat tot, els fractals en general, existeixen només en un estat infinit. En la nostra pràctica, hem intentat conformar-nos en visualitzar-lo en alguna etapa finita del seu desenvolupament perquè poguéssiu ser testimonis d'aquesta aventura que hem emprès i que ara estem compartint amb vosaltres. Per a la seva construcció, hem utilitzat un total de **1087** llaunes de refresc. Sembla mentida però si sumem totes les llaunes que hem vist abans amb les potències de 3 obtenim aquest increïble nombre:

$$1+3+9+27+81+243+729=1087.$$

Si us fixeu en la fotografia podreu observar que, en cada pas, el triangle de Sierpinski està format per tres còpies autosemblants del pas anterior ($s=3$) i que 2 és el factor d'escala entre els costats del triangle en una etapa i la següent ($r=2$). De la definició de la dimensió resulta que $D = \log 3 / \log 2 = 1.585$. (Nota: podreu trobar la tecla log en les vostres calculadores científiques. Aquesta paraula significa logaritme i és molt útil com veureu en etapes superiors de matemàtiques)

Hem rebut molta informació de cop i potser ja esteu cansats però només us demanem que llegiu una miqueta més ja que el nostre viatge per les matemàtiques no acaba aquí. Aprofitant tota la feina feta, començant per la recopilació de les llaunes i totes les estructures triangulars formades amb 27 llaunes lligades, que en vam fer més d'una trentena, que ja les havíem fet servir per a la construcció de la successió de potències de 3 i pel fractal de Sierpinski, vàrem construir diferents figures formades per aquests mòduls triangulars. Aquesta va ser la part més creativa del procés com podreu veure en el vídeo que vàrem gravar. Va ser una jornada molt divertida i vam fer, amb molta imaginació, tota una sèrie de combinacions artístiques, i també matemàtiques, que van donar lloc a construccions geomètriques increïbles com ara: la Torre Eiffel, una figura humana, un ninot de neu, més de 10 estrelles diferents, dos arbres de Nadal, un floquet de neu i moltes altres figures que simbolitzaven l'etapa nadalenca que

estava a punt d'estrenar en aquell moment i podreu observar en la gravació.

Totes les superfícies es poden dividir en una estructura formada únicament per triangles. La partició d'una figura plana mitjançant aquests polígons de 3 costats s'anomena triangulació. En geometria, la triangulació d'un polígon és una divisió de la seva superfície en un conjunt de triangles que, necessàriament, han d'acomplir les següents condicions:

En primer lloc podem remarcar que la unió de tots ells ha de ser igual al polígon original.

Seguidament, és molt important saber que els vèrtexs dels triangles són els del polígon original.

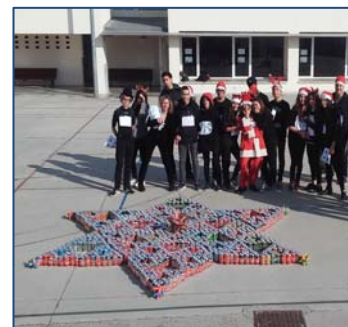
Finalment, qualsevol parella de triangles comparteix, únicament, un vèrtex o un costat.

Però ja n'hi ha prou de definicions i explicacions matemàtiques per avui! Després de tota la teoria que heu llegit, ara podreu quedar-vos sense paraules quan vegeu el vídeo dels resultats obtinguts.

I, com heu pogut llegir i sobretot si heu pogut visualitzar el vídeo, haurem pogut comprovar que es poden tenir experiències fascinants amb les mates i que aquí teniu un exemple més que demostra clarament que les matemàtiques, segons com s'enfoquen, poden resultar molt divertides.

Malgrat el munt de feina que hi ha darrera, ha valgut moltíssim la pena l'experiència i també tenir l'oportunitat de compartir-la ara amb tots vosaltres.

Aquesta experiència va resultar fascinant per a ells, ja que no només varen comprendre que hi ha estructures geomètriques extraordinàries, com els fractals, i que gràcies al fet que tenen dimensions fraccionàries, resulten útils per maximitzar les cobertures dels seus aparells mòbils, sinó que, a més, varen gaudir

construint, de manera conjunta amb els seus companys d'aula, moltes figures utilitzant tan sols estructures tan senzilles com triangles equilàters. El resultat d'aquest viatge pel món de les matemàtiques el podeu visualitzar en aquest divertit vídeo que varen elaborar ells mateixos mentre anaven construint les diferents figures:

https://drive.google.com/a/xtec.cat/file/d/0B6E3Y6IFddu1MXZ5Zzd hazZXMTg/view?usp=docslist_api

Matemàtiques amb bombolles de sabó

Mònica Orpí

Última classe de matemàtiques amb els alumnes de 2n de Batxillerat

L'última classe de matemàtiques amb els alumnes de 2n de Batxillerat abans de fer les PAU va ser "Resolució de problemes d'optimització amb bombolles de sabó". A més a més de de les *mates*, vam treballar amb recursos com ara cordes, cintes i infinitats d'objectes i programes com el Geogebra. El més sorprenent és com les bombolles resolten problemes de superfícies i recorreguts minimals. Però tot i que la classe és duríssima en contingut matemàtic és una de les classes que més m'agrada fer, sobretot quan veig la cara de sorpresa i de satisfacció dels meus superalumnes!

Les bombolles matemàtiques són el punt de trobada amb la ciència, la bellesa i la reflexió!

ELS ALUMNES PEL MÓN

TEATRE A TARRAGONA

Helena Busquets

El dia 9 de febrer els alumnes de 2n i 3r d'ESO vam anar al teatre Auditori de La Caixa de Tarragona a veure una obra de teatre

inspirada en la novel·la *El mecanoscrit del segon origen* de Manuel de Pedrolo. La major part dels alumnes ja l'haviem llegida –aquest curs o el passat-. Així doncs ja coneixíem els protagonistes: l'Alba una noia de 16 anys -verge i bruna- i el Dídac un noi de 9 anys. Tots dos s'aventuren en un món de supervivents perquè uns extraterrestres destrueixen la terra i tots els éssers vius, menys els marins i els aeris.

L'obra té els seus punts humorístics, però el drama també hi és present. La interpretaven només dos actors i una actriu. L'actriu interpretava l'Alba; el noi de color interpretava el Dídac i l'altre actor feia d'una mena de narrador

amb un vestit platejat, com futurista, ja que Pedrolo va escriure l'obra basant-se en el passat (quan té lloc la destrucció) i en el futur (quan es troba i es llegeix el mecanoscrit). És una història apocalíptica que, més que ser un final, és un començament, o no, ja que el final queda una mica obert. Però no us l'explico per si no el sabeu i encara voleu llegir la novel·la o veure la pel·lícula que també han estrenat aquest any.

I, després, mentre esperàvem l'autobús, ens vam entretenir com a criatures al Parc Sant Rafel.

A mi personalment em va agradar molt, i si voleu saber l'opinió d'altres alumnes només cal que els la pregunteu per l'institut.

EXPOTÈCNIC

Mireia Palau – 4t ESO

El dia 21 de gener, amb els professors : Mònica Orpí, Pilar Peris, Jose Luis Pérez de Tudela i Josep Casals, alguns alumnes de 4t del nostre institut van visitar EXPOTÈCNIC, que és una exposició permanent sobre la formació professional. Aquesta exposició es troba a l'Institut Pere Martell de Tarragona, al Complex Educatiu de la Laboral, i disposa d'un espai de més de 600 m2

on hi són representades vint famílies professionals de Cicles Formatius.

L'objectiu de la sortida era complementar l'orientació professional realitzada al centre i que, un cop superat el mareig inicial perquè l'oferta és molt ampla, de ben segur que la sortida va ser profitosa per tot l'alumnat que hi va assistir.

TEATRE A BARCELONA

Marina Arbós i Luna Nieto

Els alumnes de primer de batxillerat,

acompanyats de les professores Isabel Vidal i Montserrat Roig van anar d'excursió a Barcelona. Al matí van fer una ruta medieval, van visitar la catedral, l'església del Mar, i el casc antic mentre els anaven comentant la visita. També van aprofitar la sortida per anar a veure una obra de teatre: *Maria Rosa* d'Àngel Guimerà. *Maria Rosa* és la història singular d'una vídua. Una història d'assassinats, venjances, passions ocultes i tensions sexuals per oferir-nos també, i sobretot, un retrat de la precarietat laboral del món obrer i una denúncia de les injustícies socials.

Nosaltres hem volgut fer algunes preguntes als alumnes per tal que ens expliquin una mica com a ser l'excursió, quina és la seva opinió, què van fer... Vam parlar, doncs, amb **Paula Martínez** de 1r de batxillerat i ens va respondre molt. Aquí teniu l'entrevista que li vam fer :

En què va consistir aquesta excursió?

Primer vam anar a visitar monuments de Barcelona: l'església del Mar, la catedral... i a la tarda vam anar al teatre a veure l'obra d'Àngel Guimerà.

Et va agradar l'obra?

Sí, moltíssim, vaig acabar plorant perquè estava molt ben interpretada pels actors i em va transmetre molt. Era a la sala petita del TNC i jo m'esperava la gran, però l'obra era a ran de terra, les butaques quasi eren dins l'escenari i impressionava molt. A més tota la decoració semblava actual, com si haguessin actualitzat l'obra i era impactant, amb llums, fum...

Et vas divertir a l'excursió?

La veritat és que sí, a part d'anar a veure parts culturals, també vam tenir temps lliure i com ja he explicat abans em va agradar tot molt.

Tens alguna cosa més per remarcar-nos sobre l'excursió?

Doncs que jo la recomano, així que si d'aquí a uns quants anys, quan vosaltres feu primer de batxillerat, us la proposen, aneu-hi, perquè jo m'ho vaig passar molt bé i va estar molt bé de preu.

TEATRE A CAL MAIAM

Helena Busquets

El dia 23 de febrer els alumne de 3r i 4t d'ESO vam anar a la sala Cal Maiam de Torredembarra a veure l'obra de teatre en anglès *My lucky compass*. Ens van acompanyar els professors Ambròs Domingo, Montse Antich, Inma Gual, Pilar Peris, Pepi Herrera i Mª Eugenia de Miguel. L'obra tractava de Cristòfor Colom, el descobridor d'Amèrica: perdia la seva brúixola i l'havia de buscar, per això ha de viatjar al futur. Hi havia sis personatges i només tres actors, un

feia de Cristòfor Colom, l'altre de vident i de mariner, actual; i l'única actriu del grup feia tres papers: interpretava la reina Isabel la Catòlica, una dona actual i una cambrera jove. Es tracta de la companyia Lookout.

L'obra era fàcil d'entendre, per molt que fos en anglès, i molt divertida; no hi havia cap escena en la qual no hi hagués una part graciosa. En general va ser una hora divertida i ben aprofitada, ens va agradar a tots.

LES ESQUIADES

Joel López – 2n ESO C

Va ser el dia 4 de febrer, aquell dia em vaig aixecar a les 5:00h perquè havíem d'estar a l'institut a les 6:00h. Vaig esmorzar uns cereals i pa torrat, després el meu pare em va portar a l'institut i em vaig quedar allà esperant els amics per pujar al bus.

Quan ja érem dins del bus hi havia molt de soroll. Durant el trajecte es va estar bé però el pitjor va ser quan ja estàvem arribant allà i només faltava pujar la muntanya, en aquells moments es van marejar moltes persones i van començar a vomitar! Al final vam arribar bé i vam baixar del bus. Just arribar vam esmorzar i després vam anar a agafar tot el material que ens feia falta per esquiar (esquís, casc, botes, pals), allò va ser una bogeria perquè érem tots els alumnes de segon i tots els de primer posats en un passadís bastant estret. Al final vam sortir tots vius i vam anar al curset que durava dues hores i mitja. El curset va anar molt bé, però jo ja sabia esquiar. Quan ja anava a deixar els esquís en algun lloc per anar a menjar, em vaig trobar el Jose (el profe de gimnàstica) i em va preguntar si volia anar amb

els altres profes i alguns alumnes a esquiar a dalt de la muntanya i jo m'hi vaig apuntar. Vam pujar al telecadira i quan tots érem a dalt vam baixar una pista blava molt difícil i per ser la primera vegada que baixava aquella pista la vaig baixar prou bé. Després de menjar vaig anar a esquiar una miqueta més.

A les 6:00h de la tarda ja vam haver de deixar el material d'esquí per anar-nos-en a casa i descansar. Vam arribar a les 20:30h a casa i ja s'havia acabat el dia d'esquí! Llàstima, ara fins l'any que ve, que espero que es torni a fer aquesta excursió, i així serà si ho fan com aquest curs, que hi han anat tots els grups, en dies diferents, és clar.

Així, encara que sembli que un dia és poc, hi pot anar tothom.

Us recomano a tots que hi aneu!

Per cert: a veure si em trobeu a la foto!

Els alumnes de 3t ESO i 4t ESO hi vam anar el dia 12 de febrer. Ens vam encaminar cap a la pista d'esquí a les 6:00. Aquest cop vam dirigir-nos cap a una altra pista anomenada La Masella. Tot i que una alumna de 3r es va fer mal, la meua opinió d'aquesta excursió és molt positiva: el paisatge de les pistes era fantàstic, des del telecadira es podien veure unes vistes que són úniques, els boscos eren ples de neu... i tot i que feia molt fred vam poder esquiar molt bé. Finalment sobre

les 16:00 vam recollir per poder tornar a pujar a l'autobús a les 17:00 h. De fet, quan ja ho teníem tot recollit, algú sempre es deixa alguna peça de roba als vestuaris... no sé qui devia ser! Bé, al final vam tornar cap a Torredembarra. El camí es va fer llarg però finalment vam arribar a les 22:30 a l'institut. Esperem poder fer més excursions a la neu per poder tornar a viure aquestes experiències inoblidables.

Josep Molné – 4t d'ESO

ELS DE 1R HEM ANAT A GAVÀ

Clàudia Font- 1r ESO

El dijous 18 de febrer els alumnes de 1r d'ESO vam visitar el Parc Arqueològic de Gavà. Ens van acompanyar els professors Yasmine Larrañaga, Josep Maria Queral, Jordi Cortiella i Filo Sánchez. L'objectiu era Conèixer com era la vida quotidiana dels habitants del Gavà de fa 6.000 anys i sobretot el treball a l'interior de les mines, les més antigues d'Europa i les úniques dedicades a l'extracció de la variscita, un mineral semipreciós utilitzat per confeccionar joies. Va ser un matí una mica llarg però molt interessant.

LES CAMINADES: MOU-TE PER LA NATURA!

Maria Jesús Milenova- 2n ESO C

Seguint amb la programació del PEE i continuant amb l'activitat "Mou-te per la natura" dilluns dia 9 de maig, l'alumnat de 2n d'ESO vam fer una llarga caminada.

Primer ens vam esperar al pati fins que van arribar els monitors del grup excursionista, cap a les 9; i, de seguida, vam començar a caminar.

Vam passar pel Centre d'Equitació, Quatre camins, St. Antoni d'Altafulla, Camí de Cametes, Platja de Tamarit i Far de Torredembarra. Vam caminar tota l'estona acompanyats pel Grup

depressa perquè tenien por que plugués molt i per això vam córrer. Al final ens vam mullar una mica, però res de l'altre món. En general va ser força maco.

Sota aquest lema "Mou-te per la natura" al final hem sortit tots els grups del centre. El dijous dia 19 de maig hi van anar els alumnes de 3r ESO i de 1r de Batx, van fer també una sortida de senderisme que els va ocupar tot el matí, i van caminar aproximadament entre 15-17km.

I els de 4t d'ESO que fan biologia van anar als Muntanyans el dia 24 de maig, aquest cop amb la professora Gemma Pons i també s'ho van passar molt bé. Almenys a ells no els va ploure!

Penso que des del centre hem d'agradir que ens ensenyin tots aquests llocs, perquè jo no els coneixia i m'adono que m'agrada fer senderisme!

Excursionista de Torredembarra. En total vam arribar a fer uns 15 km. Quan vam tornar al centre ja no podia més, i és que vam anar bastant

4t d'ESO als Muntanyans. Fotos: Ainhoa Serrano.

UN DIA D'ACTIVITATS A LA PLATJA

Mireia Folch- 1r ESO

El dia 12 de maig, els nens de 1r A i B, i el 13 de maig els nens de 1r C, D i E vam anar d'excursió a la platja de Torredembarra. Juntament amb altres nens i nenes de 1r de l'Institut Ramon de la Torre i alumnes de 6è de les tres escoles del poble vam passar tot el matí a la platja fent jocs relacionats amb l'assignatura d'educació física. Al principi el dia es va torçar, ja que la monitora que ens feia la classe de Zumba estava malalta i no vam poder ballar. Per sort, la resta del matí ens va somriure: feia un sol esplèndid, i vam poder jugar tranquil·lament a futbol platja, volei platja, tennis platja, a ultimate (una mena de futbol amb frisbees) i a bitlles catalanes. Finalment, vam marxar tots cap a casa molt cansats però molt contents.

UN DIA A MONTBLANC

Gonzalo Rodríguez-2n ESO

Dimecres 24 de febrer, els alumnes de 2n d'ESO vam fer una sortida a Montblanc. Ens van acompanyar els professors: Clara Santandreu, Lluís Turens, Lidia

Zanon, Montse Muntané i Damián González.

Vam anar a Poblet i Montblanc a conèixer una mica la Catalunya medieval. Vam arribar a l'institut a les 8:00 com tots els dies, i vam pujar a l'autobús escolar a les 8:10 i van partir a les 8:25 cap a Poblet.

El viatge va durar aproximadament una hora, a les 9:30 ja érem a Poblet. Mentre esmorzàvem a l'entrada de l'església, van passar dos monjos pel nostre costat, però no vam poder preguntar-los res perquè anaven molt de pressa i els professors

ens van dir que no els molestéssim. A mi m'hauria fet gràcia parlar amb un monjo. L'església estava tancada però vam tenir molta sort i van fer una excepció i ens van deixar visitar-la gratuïtament, i vam passar a veure-la per dins, en petits grups.

Després d'això vam pujar al bus per anar a Montblanc a les 10:30, i hi vam arribar a

les 11:00.

Els professors ens van portar amb els guies, els quals ens van acompanyar per alguns indrets de la vila i van explicar-nos algunes dades interessants. Per exemple, ens van explicar que hi havia cases edificades a la muralla per evitar-se una paret, i que algunes d'aquestes cases van ser derruïdes més endavant perquè la muralla va ser nomenada patrimoni de la humanitat, que és una distinció arquitectònica i històrica molt important. També ens van explicar que la muralla té trenta-dues torres i que és l'única muralla d'Espanya que queda completa.

La visita guiada va acabar a les 13:00 i vam tornar cap a l'institut. Hi vam arribar que era quasi hora de plegar, i com que faltaven pocs minuts, ens vam esperar al pati fins que va sonar el timbre. Personalment penso que va estar molt bé i a tots ens agrada que a l'institut s'organitzin excursions.

D'EXCURSIÓ A REUS

Clàudia Font- 1r ESO

El dia 20 de maig els alumnes de primer d'ESO vam anar d'excursió a Reus a visitar monuments del modernisme. Ens van acompanyar els professors Montse Muntané,

Montse Antich, Yasmine Larrañaga, Lidia Zanon, Marta Prieto i Damián González.

El dia va començar a les 8:00h. Vam pujar a dos autobusos diferents. Els de 1r B i E van pujar en un i els de 1r A, B i D van pujar en un altre.

En arribar a Reus tots els alumnes de 1r. disposàvem de mitja hora per esmorzar al Parc. En acabar van anar caminant uns quants carrers amunt fins que van arribar al lloc on els guies ens estaven esperant. Vam pujar en uns altres autobusos per començar la visita on ens van col·locar amb els mateixos grups d'abans. Un cop a l'autobús un començaria per una part i l'altre grup per una altra, així tots veuríem el mateix en diferents moments del dia.

Els de primer B i E primer vam caminar una mica pels carrers i vam veure cases modernistes: vam aprendre a diferenciar-les de les cases modernes per les seves característiques com per exemple que sempre tenen les inicials marcades, però també per l'arquitectura... fins arribar al teatre Fortuny. El Teatre Fortuny era maquíssim, tenia forma ovalada, un escenari enorme, uns decorats

preciosos, es notava que era del modernisme però tot i així es conservava com si fos nou, les seves grans lampares d'aranya il·luminaven tota la sala, la fusta, els decorats... En acabar de visitar el teatre vam anar a la plaça de l'ajuntament i vam veure unes quantes cases més i després van anar directament al lloc on havien trobat el guia.

Un cop estàvem els dos grups al punt de sortida, van intercanviar les visites i el grup B i E amb l'autobús vam visitar la Fundació Pere Mata la qual, antigament, era un hospital psicològic per la gent rica. Ens van dir que, de fet, la gent rica hi enviava els seus fills que no estaven malalts perquè allí s'hi estava molt bé i segurament farien més vida social amb els de la seva classe social (la burgesia). Ens van ensenyar els dormitoris, el menjador, el lavabo, la sala de estar...

Després vam anar al teatre Bartrina que és molt modern per fora, i tal com passa també amb el teatre Fortuny, a simple vista passa desapercebut. Per dintre, però, es conserva molt bé amb les seves butaques i la seva fantàstica decoració de fusta pintada de diferents colors...

Quan vam acabar de veure el teatre, van venir a buscar-nos els autobusos i en arribar a l'institut vam poder estar jugant al pati una estona. Va ser una excursió molt interessant, però curta.

EXCURSIÓ A **tv3**

Helena Busquets -3r ESO

El dia 1 de juny els alumnes de 3r d'ESO de l'institut vam anar als estudis de TV3 a Barcelona. Com que no hi podíem entrar

tots alhora, van fer dos grups: el primer grup va anar primer a TV3 mentre el segon passava l'estona al centre comercial l'Illa. I després, a l'inrevés.

Va ser un dia molt interessant: ens van fer una visita guiada per les instal·lacions. Vam veure l'estudi de l'Esport 3, el de Divendres, el del Telenotícies, i també els platós on es graven els programes com el Còmics show, Cuines, Ja t'ho

faràs, etc. Vam passar per davant de l'estudi de "Els matins" i també pels camerinos, és a dir maquillatge, vestuari perruqueria, etc. Fins i tot vam visitar les sales on es construeixen els decorats, cosa que em va estranyar molt ja que jo sempre m'havia pensat que els construeixen ja al lloc on han d'anar, però no sempre és així. En aquestes sales vam veure els decorats ja desmuntats del *Què, qui com*, del *Oh happy day*, i de *La casa dels súpers*. I finalment ens van regalar una motxilla blava amb el logo de TV3.

Va ser una experiència molt enriquidora, i molt emocionant. I es recomana per a qualsevol tipus de persona, ja que allí s'ho poden passar bé tant els joves com els grans.

EXCURSIONS DE LLATÍ

Marta Manzano 4t - ESO

El passat 16 de desembre els alumnes de Llatí de 4t d'ESO vam anar d'excursió a Tarragona, una de les ciutats més destacades i significatives de l'imperi romà.

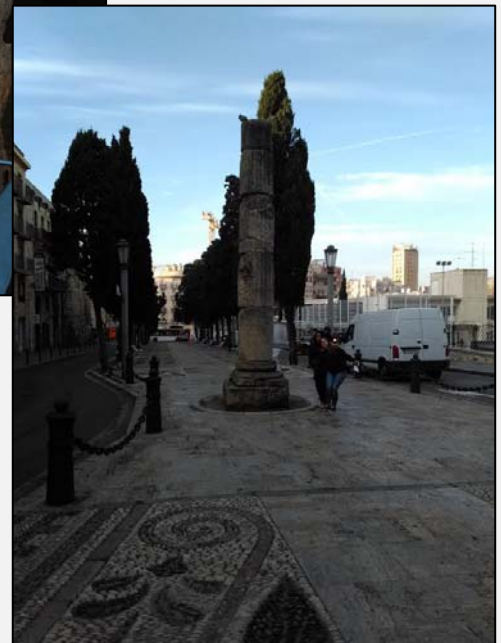
Primerament, vam poder veure una maqueta gegant que representava com era la ciutat uns mil.lenis enrere.

Seguidament, acompanyats per la Marisol, el Damià i la Montse Antich vam fer una petita ruta pels carrers que envolten la muralla. Vam veure algunes botigues que encara conserven el nom romà o petites ruïnes que encara es conserven.

Finalment, després de veure una mica per sobre la poca cosa que es conserva del circ (les grades) vam entrar a l'amfiteatre.

Allà, vam asseure'ns a les grades i la Marisol ens va fer una bona explicació de tot. Finalment, vam poder baixar i veure-ho tot d'aprop. Allí vam fer-nos fotos i vam poder "explorar" una mica.

Aquesta excursió també la van fer, el dia 16 de març, un grup d'alumnes de 2n de BAT B, els que fan Llatí. Sort que al final la van poder fer, perquè em comentaven que l'havien ajornat per culpa de la pluja. Al final tots ens ho vam passar molt bé. I, com que a mi m'agrada fer fotos, mireu quin munt que us n'he portat!

SORTIDA DE CIÈNCIES

El passat 18 de maig amb els alumnes de Ciències de la Terra i del medi ambient de primer de Batxillerat vam fer una sortida de Naturals. L'itinerari que vam seguir va ser: Institut - Mirador vora l'ermita de Sant Antoni – Institut. Durant el trajecte vàrem realitzar diverses parades per tal d'analitzar alguns aspectes de la geologia en aquest context proper que és els voltants del centre. En aquestes parades vam observar diversos tipus de materials tot indagant sobre el seu origen, la seva formació i el motiu de ser on són, lligant-ho amb altres aspectes com els usos del sòl. Des del mirador vam identificar diversos impactes ambientals així com les possibles solucions per tal de mitigar-ne els seus efectes.

D'aquesta manera, el fet d'estar en contacte directe amb la natura, i formant part del context a estudiar, vam gaudir d'un aprenentatge molt més significatiu que no pas estant únicament al centre.

David Martínez Roig

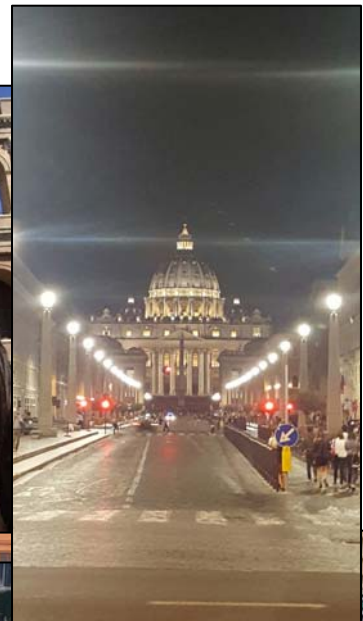

I FINALMENT...

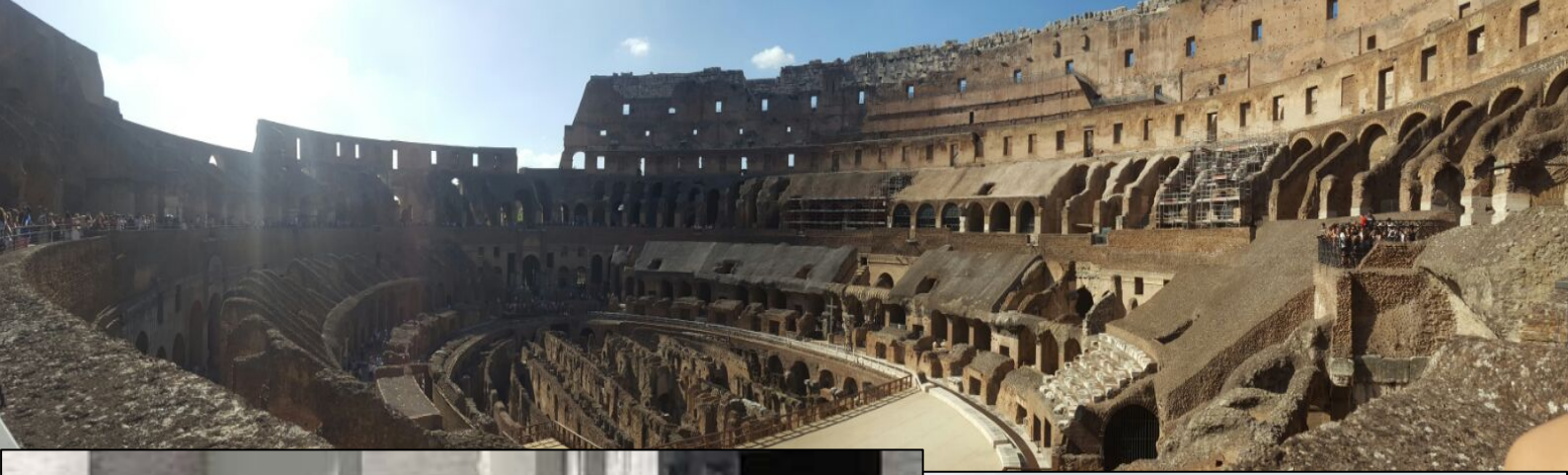
EL VIATGE DE FI DE CURS: ROMA!

Marta Manzano – 4t ESO

Ara mateix estic massa cansada –acabem de tornar- com per escriure-us alguna cosa sobre el viatge. Però imagineu-vos tot el que vulgueu, i més! Ens ho hem passat tan bé... ai no voldria tornar!

PRIMER PREMI VIDEOMAT DE MATEMÀTIQUES

Divendres 20 de maig la professora Mònica Orpí acompanyada d'alguns alumnes de 4t d'ESO va anar a recollir el premi VIDEOMAT a l'Institut d'Estudis Catalans de Barcelona.

Divendres 20 de maig la professora Mònica Orpí acompanyada d'alguns alumnes de 4t d'ESO va anar a recollir el premi VIDEOMAT a l'Institut d'Estudis Catalans de Barcelona. El alumnes que la van acompanyar són: Sergi Pons, Chaimae Zekri, Amal Ouassak, Fàtima Ed Debi, Alba Lázaro, Àfrica Gibert, Trini Huguet, Mireia Palau, Marta Manzano i Ainhoa Serrano.

Amb els meus alumnes de 4t d'ESO de l'INS Torredembarra, i dins de la matèria de matemàtiques, hem participat en un concurs de matemàtiques anomenat Vídeomat. El vídeomat és un projecte en el qual els i les alumnes creen vídeos on es responen preguntes que posen de manifest aplicacions de les matemàtiques o la seva presència en l'entorn. En el nostre cas, hem elaborat un vídeo on s'explica per què uns mòbils presenten millors prestacions que d'altres.

És un projecte engrescador i que ajuda a millorar la motivació dels alumnes en molts nivells. I tots els projectes que ajuden a l'alumnat i també al

professorat són, per mi, sempre molt ben rebuts!!!

Podeu veure el vídeo al facebook del centre o també el podeu trobar en aquest enllaç:

https://www.youtube.com/watch?v=KnYJj_pTZtE&feature=youtu.be

Mònica Orpí

ACTE DE CLOENDA DEL PLA D'ENTORN DE TORREDEMBARRA

PRIMER PREMI EN EL CONCURS DE NOTÍCIES I REPRESENTACIÓ TEATRAL.

Maria Bardolet- 2n ESO C

notícia guanyadora a l'apartat d'activitats d'aquesta revista. Els alumnes van recollir el premi que lliurava la Regidoria d'Ensenyament divendres 3 de juny durant l'acte de cloenda que va tenir lloc al Casal de Torredembarra. Felicitats!

Durant aquest mateix acte de cloenda, i en representació del nostre centre, els alumnes de 4t d'ESO que veieu a la foto va fer una representació d'un fragment adaptat de l'obra teatral **La rambla de les floristes**, de Josep Maria de Sagarra.

L'obra intercalava fragments de vídeo, extrets de la representació feta per a TV3 l'any 1986, amb fragments de lectura dramatitzada interpretats pels nostres alumnes. La veritat és que ho van fer molt bé i tot el públic es va emocionar. Des de l'Antina també els felicitem.

Aquest curs el Pla Educatiu d'Entorn de Torredembarra va convocar el **III Premi de Notícies i Reportatges**, premi escolar de redacció que té per objectiu promoure l'ús del català literari i periodístic a les escoles i instituts de Torredembarra, així com incitar a l'aprofundiment reflexiu en el coneixement de l'entorn social i cívic més immediat. El lema del Pla Educatiu d'Entorn de Torredembarra d'aquest curs era: **"A LA TORRE, TOTHOM LLEGEIX"**. Per aquest motiu els treballs que van optar al premi giraven entorn del tema de la lectura, com a eix central de la recerca periodística.

El primer premi als treballs de primer cicle d'ESO va ser per a tres alumnes del centre, Maria Bardolet, Eduard Girona i Maria Jesús Milenova per un article sobre la col.laboració entre el nostre institut i la biblioteca Mestra Maria Antònia. Teniu el text de la

PRIMER PREMI DE 1R CICLE DEL CONCURS DE CIVISME I CONVIVÈNCIA

L'Ajuntament lliura els premis del III Concurs de Civisme i Convivència

Dimarts 21 de juny va tenir lloc el lliurament de premis del III Concurs de Civisme i Convivència de Torredembarra, que organitza Participació Ciutadana de l'Ajuntament amb la col·laboració de la Regidoria d'Ensenyament i de la Regidoria de Governació. L'acte es va fer a la Sala de Plens de l'Ajuntament.

Aquesta activitat s'emmarca dins del Pla Educatiu d'Entorn i pretén fomentar el civisme, la participació i la convivència, uns principis que encara es volen reforçar més arran de la nova *Ordenança de Civisme i Convivència Ciutadana*.

Aquest concurs està dirigit als alumnes dels instituts de la vila. Es van presentar un total de 9 treballs, 3 en la categoria de primer cicle (1r i 2n d'ESO), i un 1 en la de segon cicle (3r i 4t d'ESO). L'alcalde, Eduard Rovira; el regidor d'Ensenyament, Jordi Solé, i el regidor de Governació, José Garcia, acompanyats dels membres del jurat, van ser els encarregats de lliurar els premis.

Aquí veieu autoritats, guanyadors i participants:

El treball guanyador va ser:

Primer Premi corresponent al 1r Cicle d'ESO als alumnes **Laura Cabodevila Casals i Carla Castaño Martínez**, de l'Institut Torredembarra, pel treball "**A la Torre som Cívics**".

El premi consistia en un val regal per l'import de 400 € en material escolar. Aquí veieu el guanyador i els altres dos cartells:

CONCURS DE REDACCIÓ DE LA COCA-COLA

Maria Bardolet i Víctor Riquelme

L'Institut Torredembarra participa un curs més en el concurs de redacció de la Coca-Cola. El Concurs *Coca-Cola Jóvenes Talentos de Relato Corto* va dirigit a joves de 2n d'ESO. La professora Yasmine Larrañaga, del Departament de Llengua Castellana fa pràctiques de relat curt a classe, cada setmana fan una redacció i ella selecciona els millors treballs. Finalment, els alumnes seleccionats van un dissabte a la Universitat Rovira i Virgili per fer una prova a nivell nacional. Felicitem les nostres dues participants d'aquest curs, que són Leyre Sesé (foto dreta) i Nora Figuerola, pel seu gran esperit creatiu!

L'ÀNNIA ALVENTOSA JA PENSA EN ESTATS UNITS

L'Ànnia Alventosa, la nostra alumna de 4t d'ESO estudiarà el curs vinent a Estats Units.

L'Ànnia ha aconseguit una beca per cursar primer de batxillerat a Oak Grove, una vila d'uns 8.000 habitants situada a l'estat de Minnessota. S'instal·larà en una casa d'una família que l'acollirà durant tot aquest temps.

La beca forma part d'un programa de la Fundació Amancio Ortega la qual ha repartit aquest curs 500 beques entre tot l'Estat espanyol, i l'Ànnia és una de les afortunades, l'única de la província de Tarragona. L'objectiu d'aquesta fundació és facilitar l'aprenentatge de l'anglès i la immersió total en cultures estrangeres. La beca cobreix el 100% de les despeses del curs escolar: viatges, matrícula, allotjament... Va ser l'institut mateix qui la va informar de l'existència d'aquestes beques, i després ella va buscar més informació: cal tenir una nota mitjana d'ESO de més de 8 en anglès, i de més de 7 en la resta de matèries.

L'Ànnia ens comentava que li fa molta il·lusió, i que el que li fa més por és no poder venir gens durant tot el curs a visitar els seus pares "sí que ens podem comunicar per Skype, ens deia, però no ens podem veure!".

Abans d'emprendre el viatge ja s'han conegut les famílies, i ha assistit a reunions a Madrid per conèixer bé tots els detalls "bé, tots, tots, segur que no: segur que tindrà sorpreses..."

Des de les pàgines de l'Antina li desitgem un bon viatge, li agraïm molt tot el temps que ha col·laborat amb nosaltres i esperem que el dia que comenci el curs en un nou país, el dia 6 de setembre de 2016, sigui l'inici d'una gran experiència!

MENCIONS HONORÍFIQUES A LES PROVES CANGUR.

Dimarts 21 de juny els alumnes guardonats a les proves Cangur han rebut els diplomes acreditatius de les mencions honorífiques. Recordem que aquestes proves han estat organitzades per Societat Catalana de les Matemàtiques, ens filial de l'Institut d'Estudis Catalans. Els alumnes reconeguts entre 8.795 participants són: Jaume Guasch Martí, de 4t d'ESO, que ha aconseguit la posició núm. 22; Marçal Tineo Estévez, també de 4t d'ESO, que ha aconseguit la posició 38; i Martí Querol Alturo, de 1r de Bat, que ha aconseguit la posició 54 entre els 5.554 participants de batxillerat. Les professores del Departament de Matemàtiques, Montse Vives i Mònica Orpí els han lliurat els diplomes. Moltes felicitats!

Ara que ve el bon temps podreu llegir tranquil·lament, i esperem que ho feu perquè aquest curs els alumnes han escrit molt. Els de l'equip de redacció hem hagut d'escollir entre una cinquantena de textos, i n'hi ha de tots els gèneres: poesia, teatre, narracions fantàstiques, textos de viatges, textos guanyadors del premi Sant Jordi; en català, en castellà, en anglès... En fi, que n'hi haurà per a tots els gustos. Esperem que també, com hem fet nosaltres, hi passeu una bona estona.

COMENCEM PER LA POESIA

EL COSIDOR DE DESTINS.

Vaig somiar que érem realitat,
vaig somiar que tu eres la meua realitat.
Vaig somiar que m'acaronaves,
que m'acaronaves la galta amb la teua mà.
Una mà, una poesia, que sabia fer carícies dolces,
com les alenades fresques de les nits de xafogor.

Eres la poesia, dintre teu el poeta.

Així és; somiava amb tu,
amb la teua mirada que reflectia
el foc de la foguera.
Foguera que no et calia:
tu ja sabies encendre l'espurna.

Eres espurna, flama i cendra.

Encara recordo sense somiar
i somio sense recordar,
estant entre els teus llençols
sentia que cada 'bon dia' podia
arreglar-me una mala nit,
i cada 'bona nit' podia arreglar-me un mal dia.

Cendra ballada pel vent,
provocada per deliris de sol dorment.

Jo m'empetitia pel fet de pensar;
com una dama, una princesa com tu
podria enamorar-se
d'un somiador cosit a tires,
d'un poeta sense màgia.

Em considerava al cap i a la fi,
amant de la meua lluna i dels teus estels,
un cosidor de destins
sense agulles ni fils.

Ainhoa Serrano – 4t ESO A

ENCORATJADORS DE CORS VENÇUTS.

Ningú no és capaç de refer somriures trencats
per tanta crueltat, per tanta realitat.

Vides plenes d'orgull i superioritat,
i d'altres tant buides d'amor i de felicitat.
Llàstima ens hauria de fer a la societat
tanta fam, tanta miseria i al cap i a la fi;
tanta soledat.

Que algú altre lluiti per mi
jo deixo l'alè i les armes al destí.

Nens a càrrec de famílies senceres
amb germans orfes i somnis mutilats,
mentre -allà dalt- homes manen països
i deixen infants sense regal de Nadal.

Les paraules que canvien el món
no són les que es diuen i s'obliden
són les que es fan.

La guerra, bella dama,
plena de cors encoratjats
morts als combats,
motivats per nècies paraules
de rics encapritxats.

Cap al tard crits de rebels
anhelant desigs de llibertat.

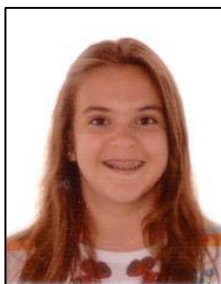

LA VERITAT

La veritat és una mentida
 La mentida una veritat
 Qui bé ho sap no té vida
 I qui viu vol pietat.
 En un món ple de traïcions
 En un món de temptacions
 Jo vull la veritat
 No un amor apassionat
 No una mentida bruta
 Tampoc una veritat absoluta
 Tots tenim secrets
 Embolics fets i desfets

Tots tenim les nostres raons
 Tots tenim aficions
 Ningú no és perfecte
 Tots tenim algun defecte
 Però això no ens fa diferents
 Això no fa que estem absents
 Només ens fa especials
 que no siguem iguals
 tots són únics
 i no hem de ser crítics
 Tant ell com jo, tant jo com tu
 Tots tenim en comú
 La necessitat
 De saber la veritat.

María Pérez- 2n BAT A

Inmigración

Culpa de la guerra, inmigración
 hay gente que necesita escapar,
 porque si hay guerra los pueden matar.
 Tranquilidad y honda respiración

Países con bastante explotación,
 niños obligados a trabajar
 y a los que muchos pueden maltratar.
 No hay ni sonrisas ni imaginación.

Solo intentar pensar en poder huir,
 Siempre algo nuevo pueden aprender,
 Pero nadie quita el poder sufrir.

Una situación que quieren romper,
 A pesar de que alguien puede herir,
 Pero ellos no piensan nunca en caer

Alba Gibert Anglès - 1r C

VESTIT DE PARAULES

He lligat poemes per fer-ne un menat farcit
 i rentades les paraules dites
 ara tot fa olor, tot és net i polit.
 Així i embolicat amb paper de colors,
 te'n faig present, emocionat i delerós
 que les poques coses que he escrit
 et vagin a la mida i no et sobri cap retall
 i t'hi vegis reflectida quan et miris al mirall.
 Em sembla que t'he pres bé les mides.
 He tallat just la intolerància,
 de possessió potser en sobra un xic
 però he clavat la innocència,
 la vora de l'amor l'he deixat curta
 que sempre es pot allargar un pessic.
 He pensat que convindria amb llana teixir
 les esperances i els desitjos
 i deixar-los ben tapadets
 no fos cas que es refredessin
 sense temps d'eixir.

Jordi Biscamps – 2n BAT A
1r premi POESIA Sant Jordi -2016

42

Tic-Tac... Fins sempre, al meu costat.

Tic... Avança el temps a gran velocitat.
 Tac... Gaudeix el moment sense cap recel.
 Ara que no hi és, manca la felicitat,
 Doncs aquesta, ara, sadolla el cel.

Tic... Avança el temps a gran velocitat.
 Tac... Gaudeix el moment sense cap recel.
 Recordaré els teus consells, em feies costat.
 Ara veure't, és el meu major anhel.

Trobaré a faltar el teu somriure
 les teves paraules banyades d'amor,
 les teves ganes de riure, les de viure.

Tan de bo et pogués ara complaure,
 com has fet tu tota la teva vida,
 tenir-te sempre al moment de caure.

Isaura Valle – 4t ESO

LA LLEGENDA DELS TRES DRACS

Em vaig despertar d'un sobresalt al llit d'una habitació completament blanca, tota recoberta d'unes rajoles llises que donaven una sensació freda a l'entorn. Vaig caminar fent tentines fins trobar-me davant d'un mirall. En mirar-m'hi vaig comprovar alleugerida que el meu aspecte era

normal: la meua pell era, com de costum, d'un color pàl·lid, tot i que tenia alguna que altra rascada que la feia envermellir; els meus llavis fins, d'un color rosat apagat, esbossaven un mig somriure una mica forçat, ja que amb prou feines em podia aguantar d'empeus; la meua mà rodoneta i petita repassava acuradament el meu rostre. Al mirall podia veure que els meus ulls verds i petits encara brillaven amb intensitat, tot fent contrast amb els meus cabells negres, llargs i ondulats.

Una bata típica d'hospital em cobria la meua figura no gaire esvelta, i portava als meus peus petits uns mitjons blancs. Tot era normal. Tot, tret d'uns embenats que em cobrien una ferida al cap no gaire profunda, segurament fruit d'un cop. Aquell cop devia fer que em desmaiés i que en aquell moment em trobés en un hospital. Com que no veia ningú i no em veia amb forces d'anar a buscar algú, vaig decidir tornar al llit a descansar.

Una estona després va passar per allí una infermera que, en veure'm desperta, va entrar a l'habitació a fer-me una sèrie de preguntes:

- I diga'm, maca -va començar aquella dona que, a primera vista, semblava simpàtica-, recordes alguna cosa del que ha passat, abans de trobar-te en aquest hospital? Per cert, ets a l'hospital Sant Joan de Déu, t'hem hagut de cosir la ferida del cap, bufona.

La veritat és que no tenia gaire clar què havia passat abans de l'accident. Però, amb un petit esforç, vaig poder recordar alguna cosa, i a partir d'allí vaig fer memòria de la resta de la història, així que vaig començar la meua narració: «Acabava de sortir de casa dels meus avis, els havia anat a visitar per a portar-los un paquet urgent. Com de

costum, abans de marxar de casa seva, la meua àvia em va explicar una història; malauradament, no us puc dir amb certesa de què tractava. El seu petit xalet es troba als afores de la ciutat, per tant, si es fa fosc és fàcil perdre's, així que la meua mare em va advertir que era millor que no arribés a casa més tard de les sis. Però en sortir em vaig adonar que feia tard, i vaig decidir agafar una drecera per un bosquet proper. Mentre corria per guanyar temps, em vaig entrebancar amb una arrel que sobresortia. Quan pensava que anava a xocar contra un roure imponent, vaig veure una llum vermellosa i vaig caure a terra. Amb cara d'espant em vaig adonar que em trobava en un lloc completament diferent del bosc humit pel que estava corrent. El paisatge era desolador, tot de muntanyes de sorra rogenca l'omplien, i s'estenien més enllà d'on la meua vista podia arribar. El cel també era rogenç, i uns núvols enormes i grisosos el tapaven gairebé del tot, anunciant una pluja torrencial. De tant en tant podies veure un gran llac d'aigua bullent del qual sortien tot de núvols d'aigua evaporada. De seguida vaig comprendre que em trobava sobre un volcà. Sí, estava clar. L'aire feixuc que m'envoltava em cremava tot el cos i, per culpa de les cendres em costava respirar encara més aquell aire roent, així que vaig decidir baixar de seguida al peu del con volcànic. Malauradament vaig caure dins un forat situat entre dues roques enormes que em barraven el pas. No veia cap sortida possible i, com que ja es feia fosc, vaig decidir passar la nit en aquella espècie de cova.

L'endemà al matí un tímid raig de sol em va despertar. Gràcies a la llum del dia vaig poder apreciar molt millor la cova. Era molt més gran del que em pensava! Aquell grandíós espai, fet del que semblava granit, tenia tot de columnes formades per estalactites i estalagmites amb curiosos relleus esculpits per l'aigua ara fa milions d'anys. Per les parets hi havia incrustats tot de zafirs que, tocats pels raigs del sol, reflectien una preciosa i màgica llum blava que inundava l'estança.

Al fons de la gruta hi havia una espècie de pedestal que aguantava un llibre molt antic. Tenia una coberta folrada de cuir i, a la portada, hi havia cosides en fil d'or les lletres del títol. Pel que sembla aquell llibre era el Manual del domador de dracs. En l'obrir les pàgines groguenques d'aquell

manual em va inundar una dolça olor de coco. Però... Manual del domador de dracs? De debò allà fora hi havia dracs? De ser així, on redimonis em trobava? Al costat del pedestal hi havia una petita trapa amb unes escales que devien conduir a l'exterior. Sense pensar-m'ho dues vegades, vaig agafar el manual, el vaig posar dins el meu sarró i vaig pujar a corre-cuita les escales. En efecte, al final del tram d'escales em vaig trobar a fora.

Un cop a l'aire lliure em vaig afanyar a continuar el descens pel volcà. Mentre caminava, vaig aprofitar per consultar el manual. En saber on em trobava vaig empal·lidir: estava just en terra de dracs vermells! El llibre justament així els descrivia:

El drac vermell: viu a prop de volcans o zones molt caloroses. No ataquen si no els molesten, però... ai si s'enfaden! La seva flamarada pot doblar el seu tamany. I no tenen pietat...

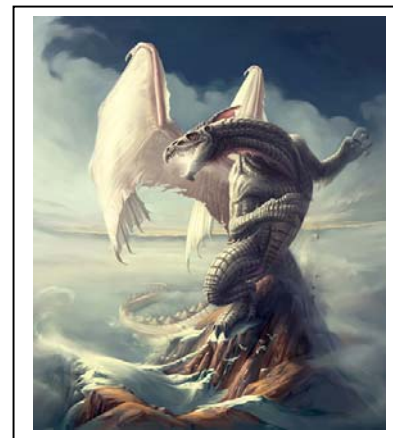
Ja podia córrer i sortir d'allí tan aviat com pogués... Al cap d'unes hores de caminar, com que estava molt cansada, vaig decidir seure uns minuts per recuperar l'alè i traçar la millor ruta per marxar, gràcies a un mapa que contenia el llibre de tot el Món de Íleade, aquella dimensió a la qual havia anat a parar. Tan bon punt vaig seure sobre la roca vaig sentir un *crac!* que em va gelar la sang. Acabava de passar el pitjor. M'havia assegut sobre un ou de drac vermell! Pel seu color vermell terrós és molt fàcil confondre'ls amb unes roques. Ara bé, hi ha una cosa més perillosa que un drac vermell. Una mare drac vermell enfurismada! Només tenia una opció: un tubercle utilitzat pels domadors en els dracs difícils de manejar; tenia l'efecte d'amansir el drac més ferotge, i creixia a les mines de sal, situades a la costa del Mar dels Sospirs, a l'est de les Muntanyes dels Enganys. Però havia d'anar amb compte amb els dracs blancs que habitaven la zona... Em vaig afanyar a prosseguir el viatge, la mare drac no tardaria trobar-me gràcies al seu poderós olfacte.

Al cap de tres dies de camí vaig ser per fi a les Muntanyes dels Enganys. Tot i que no eren gaire altes ni escarpades, estaven cobertes de neu i glaç permanents que feien tot el paisatge igual i desorientaven. Segons el Manual del domador de dracs, en aquell indret hi podia trobar tant dracs de gel com dracs blancs. Així els descrivia el meu apreciat llibre:

Drac de gel: té bon cor i és una mica poruc. No sap lluitar però es pot protegir amb un mur de gel, el seu alè és un vent gèlid que pot aturar els adversaris mentre es perd entre les neus. Vola molt bé i no li importa portar-te a sobre...

Drac blanc: sota la seva aparença de drac de gel, és un gran traïdor. És el més petit de tots i pot convertir tothom en estàtua de gel amb el seu alè. Les puntes de les seves ales contenen un verí quasi mortal si no es troba l'antídot a temps...

Quan per fi vaig arribar a les mines de sal, em vaig afanyar a buscar el tubercle. Segons el llibre, s'amagava en una cova única, on en creixia un de sol cada any. En endinsar-m'hi, em vaig adonar que estava custodiada per un drac, i vaig resar

perquè es tractés d'un drac de gel autèntic, però per desgràcia era un drac blanc. En el moment que es va posar a dormir, vaig aprofitar per extreure el tubercle però, en sortir, me'l vaig trobar de cara, i estava despert. Vam barallar-nos en una lluita acarnissada i, d'entre desenes d'esgarrapades i uns xiscles esfereïdors, en va sortir una ala que, en distreure'm per donar un cop d'ull al tubercle, va clavar-me'n la punta. La profunda ferida em provocava un dolor insuportable, podia notar com el verí s'expandia per tot el cos. Per sort, quan estava per terra, malferida, un autèntic drac de gel sorgí d'entre les roques glaçades i, amb una ventada gèlida, fruit del seu alè, va aturar el drac blanc i amb un ràpid moviment va pujar-me al seu llom juntament amb les meves pertinences. Abans d'endinsar-me a les mines de sal, vaig descobrir entre les pàgines del meu llibre, ara mig moll per la neu, que l'únic remei per a la picada d'un drac blanc era visitar el gran dragó daurat. Així, amb un fil de veu, vaig indicar a aquell amable drac al qual devia la vida que em portés fins al dragó daurat. Acte seguit em vaig desmaiar.

En despertar-me, seguia volant damunt d'aquell drac de gel. Les seves escates eren d'aspecte fred, com una cuirassa de glaç que brillava amb els rajos del sol, però alhora irradiaven escalfor. En un moment donat, cap al migdia del quart dia en aquella dimensió, vaig divisar una fina línia en l'horitzó. Era l'illa de l'Ull de Maragda! Es tractava d'una illa envoltada per les aigües del Mar dels Sospirs on habitava el dragó daurat. Abans d'aterrar, vaig decidir donar una última ullada a la informació sobre aquest animal llegendari, no necessitava cap més sorpresa després de l'ocorregut.

El dragó daurat: gran defensor de la justícia, quasi que es va extingir, el seu alè de foc no es pot apagar amb aigua, però també pot curar si saps com fer-te'l teu...

Només em quedava una hora per tla que el verí fes efecte, ja no tenia temps. A més a més, la mare drac vermell no tardaria en trobar-me cara a cara... Amb un salt vaig baixar del llom del drac i em vaig acomiadar d'ell amb un ample somriure de gratitud. Al cap de mitja hora caminant, vaig topar per fi amb el gran dragó daurat. Amb cautela i una veu amable m'hi vaig apropar, però amb un cop d'ala em va llançar enrere. Havia de fer-me'l meu... Però com? De sobte hi vaig caure. Havia d'utilitzar el tubercle! Però si l'hi donava, no en tindria per al drac vermell i acabaria amb mi; fes el que fes, moriria. Finalment em vaig decidir per donar el peu de drac, que és com es deia el tubercle, al dragó daurat. El va olorar i, tot curiós, se'l va menjar d'un mos. Acte seguit vaig explicar-li tota la meva aventura. Va agafar aire i amb una ràfega del seu alè, em va curar la ferida just a temps. Llavors vaig sentir un bram ensordidor: era el drac vermell! Què faria ara sense el peu de drac? Ja el podia veure a escassos metres aterrant quan, de sobte, el dragó daurat es va abalançar sobre ell. Estava lluitant per mi! De seguida van entrar en un combat a mort.

Inevitablement el drac vermell va reduir a cendres el dragó daurat. D'aquelles cendres en va néixer una orquídia negra. Quan el drac vermell s'anava a abalançar sobre mi, em vaig despertar d'un sobresalt i em vaig trobar en aquesta sala d'hospital.»

- Sé que és impossible, però és tot el que recordo, espero que sigui d'ajuda- vaig dir en acabar el relat.

- Oh, no et preocupis!- em va tranquil·litzar la infermera-, almenys així podem saber que no has perdut la memòria, només estàs una mica desorientada, vaig avisar al doct...

- Un moment, m'acaba de venir una altra cosa al cap!- la vaig tallar- La història que em va explicar la meva àvia era una llegenda que narrava l'origen de les orquídiades negres! Això vol dir que... Tan sols ha estat un somni en el qual vivia la llegenda que acabava d'escoltar! Ara ho entenc tot!

-Que bé, vaig a informar al doctor que ja estàs desperta.

I així va ser. Al cap de poc em va venir a veure la meva mare, em van donar l'alta i vaig marxar cap a casa.

Mireia Folch Jiménez – 1 ESO B
Redacció guanyadora del Premi literari

Sant Jordi - 2016

La meva història

Sóc petita i una mica antiga. Visc en un aparador d'una botiga de joguines antigues. Un dia d'hivern va aparèixer un home vell. Va parlar amb el botiguer i va començar a omplir un gran sac amb joguines velles com jo. Aleshores es va girar i, amb molta cura de no trencar-me, em va posar dins el sac.

Vaig viatjar amb avió, amb tren, amb vaixell i amb camioneta. Per fi havíem arribat al nostre destí, un lloc desconegut per a mi: es deia Yakutsk. Em portaven a una casa bastant diferent de les que havia vist fins al moment. Allà hi havia

una dona de pell fosca i ulls brillants. No entenia per què em mirava d'una manera tan amable. Semblava que m'esperés. De sobte, de darrere seu va sortir una nena d'uns cinc anys que no parava de somriure. Al principi no entenia tanta felicitat per part de la família però al final vaig entendre que no tenien diners i que jo havia estat un gran regal per a la petita de la casa.

Des d'aquell dia em vaig convertir en la nina de drap més ben cuidada, estimada i feliç del món.

Maria Bardolet - 2n ESO C

Maleïda visita

Corro desenfrenadament en direcció a una porta vermella, quan més corro més s'allunya. I corre que correràs caic per un precipici; de cop i volta un soroll comença a colpejar-me els timpans, acompassat i estrident, va guanyant volum. Quan he aconseguit despertar-me, m'he adonat que aquelles estridències no provenien del despertador sinó del timbre de la porta. El rellotge marcava les 2:06. M'aixeco del llit com puc, rastrejo la paret buscant l'interruptor, el premo: la llum em cega i m'apropo trontollant fins la porta. La migranya no ha perdut intensitat, amb la bata posada pregunto qui és i sense esperar resposta obro la porta. Un nas aguilenc se'm presenta davant amb aspecte sorrut i embotit en robes del color d'un corb.

Fa ja tres nits d'aquella visita i de llavors ençà no m'he aixecat del llit més de cinc minuts; els mocadors campen per tota la cambra, al fons de l'habitació hi ha un mirall, m'hi apropo: ulls plorosos, nas vermell, grenyes per cabell i encara la mateixa bata. Aixeco l'aixella, efectivament, m'he de dutxar. M'apropo a la cuina, de fet escodrinyo la cuina amb l'esperança perduda de trobar un piscolabis, negatiu. De retruc miro el rellotge: les 2:06. Porta dues setmanes marcant les 2:06 i, sense que ningú en prengui cura, la casa ha anat esdevenint calmadament un camp de batalla i ara, sense queviures.

Encara despunta el sol, em dutxo amb aigua freda i un cop vestit, surto. En obrir la porta, un corrent fred em recorda aquella visita. Entre mocs i ulls plorosos arribo al supermercat i amb poca manya i febril aspecte omplo les alforges.

Em dirigeixo a la farmàcia i pregunto per drogues i consoli; amb les drogues, encara; amb el consoli, ells no hi poden fer res. Maleïda grip que cada any ens fa la guitza.

Arnau Ortiz – 4t ESO A

El cometa

Era un onze de desembre quan Marta estava pel carrer comprant a la Lluna dolça unes quantes llaminadures. Feia molt fred, però gaudia de veure les teulades totes nevades, el llac congelat, els ninots de neu, els llums de Nadal penjats als fanals... tot allò a Marta li agradava. Va anar al parc a descansar una mica, després de comprar s'estressava, per la gent. I llavors el va veure, assegut en un banc, observant la lluna i passant fred. El va veure gràcies a la llum dels fanals. La Marta es va asseure al banc d'enfront. No tenia el valor necessari per dir-li alguna cosa o simplement per asseure's al costat. I ell també la va veure. I a partir d'aquell dia, cada diumenge feien el mateix: ella anava a buscar llaminadures i després al parc, i ell també. No hi havia diumenge que no fossin al parc, a la mateixa hora, al mateix banc. De vegades algun dels dos feia l'intent d'aixecar-se per parlar o simplement per apropar-se a l'altre. De vegades només escoltaven la música dels estels. De vegades observaven la Lluna i els astres. Tots dos tremolaven quan hi havia contacte visual, era emocionant, indefugible, hipnotitzant. Aquell diumenge, el primer diumenge de primavera, per fi, quan es van trobar al parc, la Marta s'hi va apropar, sense dubtar, sense tremolar com feia abans: *-Ja estàs preparada-* va dir ell. *-Sí-* va contestar la Marta. I llavors se la va endur, cel amunt, polsim de cabellera, lluíssor d'estels en nit de lluna blanca.

Alejandro Barrera – 4t ESO A

Y como es de esperar...

Siempre con lo mismo. No entiendo por qué siguen con lo mismo. Además, de tanto repetir-lo, hacen que me explote la cabeza. ¿Acaso se creen que soy perfecta? ¿Se creen que siempre con lo mismo me ayudan? ¿Pues no! No soy un cerebritito que tiene que estar estudiando día si y día también para ser la

mejor ¿Solo soy una adolescente normal, por el amor de Dios!

Y dale que tepego, ¿acaso piensan que me importa lo más mínimo lo que ellos esperan de mí? Yo no quiero ser su princesita ideal, estudiando toda mi vida, casándome con el mejor chico, teniendo la mejor casa y “siendo feliz”. Yo no sería feliz de esa forma ¿es que acaso no se dan cuenta?

Yo quiero ser una adolescente normal, rebelde, con su punto de vista, con sus problemas y amigos. Quiero decidir el camino de mi vida y no que me lo impongan desde el primer instante.

Lo que quieren para mí es imposible ¿es que no lo ven? La vida da mil vueltas, y no creo que después de mil y una vueltas quiera seguir siendo el monótono y aburrido robot en el que quieren que me convierta. No puedo protegerme toda mi vida de las miles de aventuras que me esperan. No pueden ni siquiera pensar que yo dejaré que dirijan mi vida como a ellos les plazca.

No seré su muñequita, no haré que vivan sus vidas a través de la mía. Dejaré de estar encerrada en este círculo vicioso, en el que ellos presionan y yo hago. Dejaré de ser su marioneta. Y cuando me libere de mis cadenas, podré ser libre, podré tener las riendas de mi propio destino, podré ver mis errores, podré saber lo que me conviene i lo que no.

Cuando las cadenas que ellos me imponen se rompan, dejaré las expectativas que me martirizan día y noche, y por fin podré ser yo misma. Dejaré

de fingir y al fin, con los brazos abiertos, la vida me recibirá sin temor alguno.

Cuando deje de mentirme a mí misma, pensando que eso es lo que quiero, podré dejar que el viento me haga libre. Dejaré que mis ojos se abran al nuevo mundo que con emoción me espera.

Nora Figuerola -2n ESO B

PETIT TEATRE PER A INFANTS (Peça en un sol acte)

Quatre granotes en un llac, dues de molt petites i dues de més grans. Tranquil·litat. Canten una estona fins que arriba el cocodril Eduard i les

amença:

ANNA (granoteta petita):
Senyor cocodril... Què fa vostè per aquí?

COCODRIL EDUARD: *Doncs la veritat és que tenia gana, i unes granotes no m'anirien gens malament!!*

VÍCTOR (vell gripau): *Correu granotes!!!*

(Totes les granotes comencen a córrer, però la Lúcia, una de les granotes, es queda quieta, com rumiant)

LUCIA (cridant): *Pareu nois!! He pensat que podem fer un tracte amb el cocodril.*

(Totes les granotes s'aturen i escolten)

LUCIA: *Mireu, li podem donar una mica de menjar, i deixar-lo dormir al nostre llac, i quan vulgui més menjar, que ens ho demani.*

TOTES: *Sí, sí, d'acord, fem-ho així!*

LUCIA: *Mira Eduard, hem pensat que podriem arribar a un acord... Nosaltres et donem menjar i casa, però tu has de comportar-te bé amb nosaltres.*

EDUARD: *Em sembla bé, jo ja sóc vell per sortir a caçar gaire lluny. Així em puc quedar aquí, em feu un gran favor.*

TOTES: *D'acord! Gràcies, gràcies!*

ANNA (a part): *i així va ser com tots vam ser amics i vam viure en pau!*

Eva Casas – 2n ESO D

L'últim viatge de la Lídia

L'any 2112 ens van tocar dos billets per anar al planeta Mart. Hi vam arribar amb un tren magnètic. Vam poder arribar en dues hores.

La Lídia arrossegava una malaltia de feia temps i l'única il·lusió que tenia era anar a Mart, per això vaig mirar d'aconseguir-li el

viatge i fer-la feliç l'últim temps de la seva vida.

Però no diré coses tristes sinó que prefereixo dir què vam fer a Mart.

Primer vam pujar en un tren que complia un segle, que encara vola i que ens va dur als peus de la muntanya més alta de l'univers, el Mont Olimp. Tot estava ple de fotorobots, de drons que seguien els escaladors del famós Mont, tothom feia vídeos i fotos.

Després vam entrar en una zona habitada que hi havia sota terra. Hi havia més gent del que em pensava i es movien damunt d'uns vehicles que s'alçaven uns pams de terra i podien volar. Per alguna cosa l'anomenaven el planeta més avançat del sistema Solar. Amb tot això va arribar la nit i estàvem tant cansats que vam dormir tretze hores seguides.

L'endemà vam assistir a una conferència del projecte *Extinció* que es dedicava a fer riure espècies de diferents animals, com per exemple el mamut i els llops de Tasmània.

Quan vam tornar a la terra, jo sabia que la Lídia se sentiria millor; i, per això, em sentia el noi més afortunat del món. Malgrat que per la seva malaltia ara ja és tothora a l'hospital i no es desperta, sé que l'he pogut fer feliç i ha pogut complir el seu somni.

Javier Abós – 2n ESO A

By 2020, I will...

By 2020, I will be finishing my last year of my degree in agriculture engineering at Castelldefels ESAB-UPC, where I will have met new people, new friends and why not, probably my girlfriend. But that is not the most important thing, life will bring me that.

By 2020, I will be 22 years old. Before I finish my degree I will have a job in a wine cellar creating new wines and improving their quality which will make me a lot of money and bring me fame and popularity.

Besides that, at home, I will be producing ecological products that will be made by the traditional methods; without pesticide and without genetically modified plants which are dangerous for people. As well as being a horticulturist, I will graft trees, which before then, didn't produce fruit and afterwards they will bear different types of fruit. Grafting trees and bushes is a good way of making them stronger and more resilient to bad weather and diseases.

Another thing that I want to do when I finish my degree is to go sailing with Flipper, my boat, to "L'Escala" because there the coast is rougher; there is less sand and more rocks and where there are large number of species of fish, octopus and shellfish. Diving in that environment is my dream right now.

All of that is what I think that I will be doing by 2020, but I don't know if that will be the reality. Life will show me the way.

Jordi Biscamps (*Mira quina fot teva més xula hem trobat, Jordi!*)

I encara més dracs... i és que aquest curs el concurs de Sant Jordi anava de dracs.

La llegenda dels tres dracs

No fa gaire temps, en un regne, vivia un rei que tenia tres fills. El més gran era molt savi, el mitjà era molt

treballador i el petit era molt generós o això creia el seu pare. Entre ells es portaven molt be però... un dia gris i trist tot va canviar. El cor del germà petit es va enfosquir degut a la mort del pare ja que com a herència va repartir les seves terres amb tres parts. Cada una era més gran que l'altra. Deixà al germà gran amb la més gran, la mitjana al germà mitjà i la més petita pel petit.

Dos anys després cada un era rei de la seva part del regne, tenien un castell i eren uns grans reis. Una nit fosca i de pluja una velleta es va presentar al castell del germà gran demanant si podia entrar per descansar i dormir una miqueta i el germà gran no la va deixar entrar ja que el germà petit li havia enganxat la seva tristesa i la seva avarícia. Després la velleta va anar al castell del germà mitjà i aquest també li va dir que no. I per últim va anar al castell del germà petit i com us deveu imaginar també li va dir que no. La velleta com que cap dels tres reis no li va oferir hospitalitat va llençar un malefici als tres germans convertint-los en dracs. Va fer que perdessin els trons i hagués de governar el seu cosí, un príncep amb molta avarícia i enveja que va governar terriblement.

Quinze anys després, un dia de primavera, una camperola que es deia Clàudia no va poder aguantar més que hi hagués un rei tan dolent i tant injust, i va anar a veure un mag que hi havia al poble per intentar solucionar-ho, el mag content que ella també l'odiés li va explicar la llegenda i per què estaven com estaven. Quan la Clàudia va saber la història dels tres reis que s'havien convertit en dracs, va obrir els ulls com unes taronges; llavors li va preguntar al mag què havia de fer per tal que el

cosí no governés més aquelles terres. El mag després de consultar uns llibres molt antics i de pensar durant molta estona li va dir que havia de trobar un dels tres dracs, el més savi, noble i pur i l'havia de tornar a convertir amb home tal com era abans. Després l'havia de portar al poble perquè els governants el reconeguessin com a rei, però... abans de marxar, el mag li va donar a la jove un llibre, era un llibre molt especial i màgic ja que l'ajudaria a buscar els dracs, quan la noia el va obrir es va estranyar ja que el llibre estava en blanc, el mag li va dir que la màgia del llibre funcionava quan ella li preguntés el que necessitava saber i el llibre li respondria en forma d'imatge. Tot seguit la noia li va donar les gràcies per tota l'ajuda que li havia donat i els consells.

Al dia següent de bon mati, la noia va aixecar-se ben d'hora per començar la seva aventura i va marxar del poble sense acomiadar-se de ningú ja que no volia que les cotilles del poble anessin explicant la seva missió.

Després d'una estona de caminar, quan ja havia travessat el bosc i ja no veia cap casa i cap pagès va agafar el llibre i li va preguntar on estava el germà gran que s'havia convertit en drac, va obrir el llibre i va veure la imatge d'un drac daurat, era gran i majestuós, amb unes escates molt brillants i boniques i vivia en el volcà més gran del regne passades les muntanyes gelades. Després li va preguntar al llibre on estava el germà mitjà que s'havia convertit en drac, va tornar a obrir el llibre i va veure la imatge d'un drac blanc i majestuós amb els ulls d'un blau cel molt bonic. I per últim va tornar a preguntar al llibre on estava el germà petit que s'havia convertit en drac i al obrir el llibre novament va veure la imatge d'un tercer drac també blanc però aquest era ferotge, estava enfadat, tenia els ulls gèlids i quan el miraves

semblava que et clavessin mil diamants al cor que et deixaven una sensació gèlida i estranya. Quant més mirava la clàudia aquell drac més es preguntava que li havia passat, doncs tenia un cor fred i obscur. Va tenir que apartar la mirada dos cops doncs tenia molta curiositat en aquell drac fins que la imatge va desaparèixer del llibre.

Es va posar a buscar pel seu voltant alguna senyal que l'ajudés a trobar el camí cap a les muntanyes gelades, al cap de molta estona per fi la va trobar, li havia costat molt però l'havia trobat. Després d'estar tot un dia caminant sencer sense parar, va trobar a un drac blanc i majestuós amb els ulls blaus, aquest va pensar que era el germà mitjà amagat entre la neu, la noia es va presentar i es va posar a parlar amb ell una molt bona estona, preguntant-li qui dels tres era el més savi i aquest li va contestar que era el seu germà gran, era molt molt savi i tot ser tant jove la seva saviesa era quasi igual a la del seu pare. Llavors van decidir que junts anirien a buscar els altres dos germans, buscarien la velleta i així poder trencar el malefici que els hi havien posat i podrien recuperar la seva forma natural.

Després de molt buscar, per fi el van trobar, estava amagat en la muntanya més alta de la vall. Van intentar parlar amb ell, sabent que no el podien mirar als ulls ja que si ho feien els convertiria en gel. Després de molt esforç per part dels dos en fer que el germà petit canviés d'opinió no van aconseguir que re capacités, no volia ajudar-los, no volia tornar a la seva forma normal. Desil·lusionats van marxar a buscar al tercer drac.

Al dia següent després de travessar muntanyes i valls van arribar a les muntanyes del foc i allà de sobte es van trobar un drac daurat, gran, majestuós amb escates brillants que els mirava fixament, era el germà gran, la noia es va presentar i entre dracs es van conèixer, llavors li van explicar totes les injustícies que el seu cosí que ara era el rei feia al poble i després de molt parlar va acceptar

anar a parlar amb el seu germà petit per poder convence'l i poder anul·lar el malefici pel bé de tots.

Així que tots tres van tornar a les muntanyes de gel, van trobar al germà petit i el que van aconseguir és fer-lo enfadar encara més. Tant que el petit i el gran van acabar barallant-se una bona estona fins que el gran va guanyar, va ser una lluita molt igualada i quasi mor el drac daurat. Quant per fi el petit es va adonar compte que no podia fer res més, va rendir-se i va decidir anar amb els seus germans i la noia a veure la velleta que vivia en una casa amagada al bosc.

Quan van arribar a casa la velleta la van trobar regant les plantes, ella els va escoltar i de sobte es va aixecar, es va treure la caputxa i va resultar ser una noia molt bonica, que no era una velleta i tampoc era una bruixa sinó que era una fada.

Al final la fada va poder comprovar que el germà gran i mitjà havien après la lliçó i el petit no. Per això va convertir al gran i al mitjà en humans i al petit no.

El germà gran va tornar a ser rei de tots els tres regnes tal com ho havia estat el seu pare i el germà mitjà l'ajudava en tot el que necessitava. El regne va tornar a ser molt feliç. La noia es va casar amb el rei ja que tenia un gran cor i generositat. I tots van viure feliços excepte el germà petit encara drac que continuava amb molt de rancor i planejant la seva venjança.

Clàudia Font Torres – 1r ESO

9. L'ANTINA RECOMANA: LLIBRES.

CLUB EDITOR

Alba Rimbau

Alice Munro

Estimada vida

Traduït per Dolors Udina

PREMI NOBEL 2013
5ª edició

CLUB EDITOR

Estimada vida

Cada nou llibre d'Alice Munro és un esdeveniment i una sorpresa. En aquest que acaba de publicar, l'escriptora adverteix: "Les quatre peces finals d'aquest llibre no són ben bé contes. Formen una unitat a part, autobiogràfica, en el fons, per bé que no sempre del tot fidel als fets. Em penso que són les primeres i les darreres paraules -i les més íntimes- que he de dir sobre la meua vida". ¿I les altres peces? Les altres avancen de dret cap al misteri contingut en el més petit fragment de qualsevol vida. Cap als corrents irracionals que determinen les accions dels personatges més sensats. Cap a la perplexitat -i l'excitació- que significa formar part de la vida: tot això, Alice Munro ho diu com si fossin "les primeres i les darreres paraules" -les que sospesa, amb tot el seu talent i des d'una maduresa prodigiosa, una de les escriptores gegants de la nostra època.

Alice Munro, nascuda el 1931 en una zona rural de la província d'Ontàrio, va publicar el seu primer conte l'any 1950 i, al cap de divuit anys, el seu primer volum, *Dance of the Happy Shades*. Casada dues vegades i mare de quatre filles, ha experimentat i escrit tot el que significa constrènyer la vida pròpia dins la vida familiar. La seva obra, construïda gairebé tota en forma de relats ("Veig la vida com peces separades que no acaben d'encaixar mai"), ha estat guardonada el 2013 amb el Nobel de Literatura.

La bruixa de l'aire

El dotzè llibre de la saga *Princeses* del regne de la fantasia ja ha arribat. Tea Stilton ens torna a enganxar! Un núvol avança a l'horitzó, i engoleix tot el que es creua en el seu camí. Sulfúrea, bruixa de l'Aire i senyora de les Essències, està llesta per atacar i enfrontar-se a les princeses en un repte extrem fins a l'últim encanteri. Trepidant, com sempre.

Tea Stilton

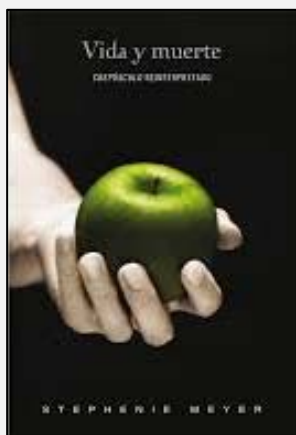
Totes les fades del regne de Laura Gallego

Camèlia és una fada que fa tres-cents anys que ajuda amb gran eficàcia les joves donzelles i aspirants a heroi per tal que assoleixin els seus propis finals feliços. La seva màgia i el seu enginy mai no li han fallat, però tot comença a complicar-se quan encomanen la feina a Simon, un mosso de quadra que necessita ajuda desesperadament. Camèlia ha solucionat casos més difícils; però, per algun motiu, amb Simon les coses comencen a torçar-se de forma inexplicable.

Laura Gallego

Vida i mort

Per celebrar el desè aniversari de Crepusculo, Stephenie Meyer ha escrit vida i mort, una intrèpida i atractiva reformulació de la clàssica novel·la d'amor que sorprendrà i captivarà els lectors. Quan Beaufort Swan es muda a la ciutat de Forks i coneix la misteriosa i atractiva Edythe Cullen, tota la seva vida donarà un gir emocionant però aterrador. Amb la seva pell de porcellana, els seus ulls daurats, la seva veu hipnòtica i els seus dons sobrenaturals, Edythe és tan irresistible com enigmàtica. El que Beau no sap és que, com més a prop està d'ella, més perill corren ell i tots els que l'envolten. I potser ja sigui massa tard per fer marxa enrere.

Stephenie Meyer

ANTINA RECOMANA: MÚSICA

Tania Ramírez Gutiérrez -4t ESO

RICKY MARTIN

Enrique Martín Morales (San Juan, Puerto Rico, 24 de desembre de 1971) és més conegut pel seu nom artístic **Ricky Martin**.

És un cantant, compositor, actor i escriptor porto-riqueny, nacionalitzat espanyol. Va iniciar la seva carrera musical a mitjans de la dècada del 1980, com a vocalista d'un grup juvenil anomenat Quin. A partir de 1991 es va establir com a solista. Ha llançat nou àlbums d'estudi, tres recopilacions i més de cinquanta senzills en espanyol i anglès. Ha venut 60 milions d'àlbums com a solista. El seu àlbum més venut és el que va llançar en 1999, titulat *Ricky Martin*. Entre les seves cançons més reconegudes hi ha: «Adéu», «MenjawithEm», «Tret al cor», «Foc contra foc», «Foc de nit, neu de dia», «Ovaciono», «La copa de la vida», «La Mordidita», «Livin' la vida boja», «María», «Més», «Gens és impossible», «Per a dalt, per a baix», «SheBangs», «Tal vegada», «Tornaràs» i «Torna!».

És fill d'Enrique José Martín III (psicòleg) i de Nereida Morales (comptadora pública). Va iniciar la seva carrera artística a molt primerenca edat com a model infantil i en cors religiosos i obres de teatre escolars. Entre altres coses, va fer la publicitat de Carnation, una marca de llet infantil, quan tenia vuit mesos d'edat. La fama li va arribar quan va entrar a formar part del grup infantil Quin, en 1984, reemplaçant Ricky Meléndez.

Després de cinc anys de treball, gires, assajos i enregistraments, Ricky Martin va abandonar el grup per establir-se a Nova York i, posteriorment, a Mèxic, on va començar la seva carrera teatral: "Elstennisvermells", i "Mamà estima el rock". El 1990, Ricky Martin s'estableix a la Ciutat de Mèxic per rebre el contracte de CBS International i Sony Music Mèxic per a dos àlbums d'estudi.

El 26 de novembre de 1991 va llançar al mercat el seu àlbum debut com a solista, titulat *Ricky Martin* (1991). D'aquest àlbum es van desprendre els senzills «Foc contra foc», «L'amor de la meua vida», «Vol» «Digues-me que em vols», «Susana», «Jocd'escacs» i «Ser feliç». El 20 de maig de 2003, Ricky Martin va publicar el seu setè àlbum d'estudi, *Ànimes del silenci*, el qual va ser produït per Tommy Torres, Emilio Estefan, Jr., Luis Fernando Ochoa, Juan Vicente Zambrano, George Noriega i Estéfano. Es va tractar del seu primer àlbum cantat en espanyol des d'aquelles primerenques edicions de *Torna* de l'any 1998. L'interpret va comentar: «Realment necessitava tornar a trobar-me amb els meus començaments. Escolteu-lo aquest estiu. Espero que us agradi tant com a mi.

Per quan acabeu els exàmens o a l'estiu, o demà mateix... o quan us vingui de gust, però no us perdeu:

DEADPOOL

Basat en l'antiheroi menys convencional de la Marvel, Deadpool narra l'origen d'un ex-operatiu de les forces especials anomenat Wade Wilson, reconvertit a mercenari, i que després de ser sotmès a un cruel

experiment adquireix poders de curació ràpida, adoptant Wadellavors l'alter ego de Deadpool. Armat amb les seves noves habilitats i un fosc i retorçat sentit de l'humor, Deadpool intentarà caçar l'home que gairebé destrueix la seva vida.

CAPITÀ AMÈRICA: CIVIL WAR

Capità Amèrica: Civil War és una pel·lícula de superherois nord-americans. Es va estrenar el 27 d'abril de 2016. És una seqüela de *Captain America: The Winter Soldier*, i així es completa la trilogia del Capità Amèrica, i és la pel·lícula que inicia la fase 3 de l'univers cinematogràfic de Marvel. Està dirigida pels germans Anthony i Joe Russo, i compta amb un repartiment coral: Chris

Evans, Robert Downey Jr., Scarlett Johansson, Sebastian Stan, Anthony Mackie, Emily Van Camp, Don Cheadle, Jeremy Renner, Chadwick Boseman, Paul Bettany, Elizabeth Olsen, Paul Rudd, Frank Grillo, Tom Holland, William Hurt, Martin Freeman i Daniel Brühl.

Aquesta trilogia va començar a finals de 2013 quan l'equip de producció de Marvel Studios va començar a inspirar-se en el còmic de Mark Millar «Civil War», de 2006.

Després de l'èxit de la seva predecessora, Kevin Feige va decidir tornar a posar els germans Russo com els directors del tercer lliurament del Capità Amèrica, i van començar a filmar l'abril de 2015 a l'àrea metropolitana d'Atlanta, i també compta amb preses de Berlín, Puerto Rico, i Islàndia. A nosaltres ens ha agradat molt, i espero que a vosaltres també.

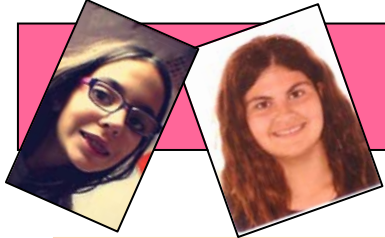
i... per als pares i mares (o avis i àvies!) us recomanem:

AGUTROT

De segur que ningú no es penedirà de dedicar una estona a veure aquesta pel·lícula que potser alguns ja coneixeu perquè es basa en una novel·la de Roald Dahl. A més, la música de Louis Armstrong ja val la pena!

Quan es tracta d'amor mai no és tard... cada detall d'aquesta pel·lícula es pot assaborir amb intensitat. Només tres personatges, bàsicament, condueixen l'escena de manera trepidant, còmica alguns moments, entranyable tothora. El títol és un anagrama, heu de llegir *Tortuga*. I és que l'escenari – dos pisos, un sota l'altre – s'omple de tortugues, animal que serà la clau per unir dues persones que s'estimen. Els dos actors principals, Dustin Hoffman i Judi Dench ens ofereixen una magnífica interpretació d'un solter madur i extremadament tímid, i d'una eixerida i ingènua (ingènua?) vídua; són dos personatges seductors i espontanis que, de ben segur, us captivaran.

10. RECEPTES DE CUINA

Marina Arbós i Luna Nieto

Hem decidit que si voleu menjar bones menges heu d'aprendre llengües!!

Crêpes

IL FAUT:

De la farine 250gr, du lait 50cl, 3 œufs, du sel 1 pincée, du beurre pour la cuisson, du sucre 2 cuillères à soupe, un saladier, une cuillère en bois, une poêle et une louche.

- 1) Versez la farine et le sel dans le saladier.
- 2) Cassez les œufs, mélangez avec la cuillère en bois et ajoutez progressivement le lait. N'arrêtez pas de tourner afin d'éviter les grumeaux. Ajoutez le sucre et mélangez énergiquement.
- 3) Laissez reposer la pâte pendant une heure.
- 4) Faites chauffer la poêle avec une noisette de beurre. Versez-y une louche de pâte. Répartissez-la bien en faisant bouger la poêle pour obtenir une crêpe fine.

LA CRÊPE EST PRÊTE À ÊTRE DÉVORÉE!!! BON APPÉTIT!!!

Gratin Dauphinois

Ingrédients

Pour 6 personnes

- 1 kg 500 de pommes de terre à chair ferme
- 50 cl de crème fraîche épaisse
- 50 cl de lait entier
- 1 gousse d'ail
- 3 tiges d'estragon
- Muscade
- Sel, poivre

Préparation :

Préchauffez le four à 150°. Lavez, séchez, effeuillez et ciselez l'estragon.

Epluchez les pommes de terre, lavez-les et coupez-les en rondelles. Gardez-les dans l'eau froide. Coupez la gousse d'ail en deux et frottez-en l'intérieur de six petits plats individuels en porcelaine. Faites une couche de pommes de terre dans le fond des plats. Recouvrez-la d'une couche de crème. Ajoutez sel, poivre et muscade. Recommencez l'opération jusqu'à épuisement des ingrédients.

Versez le lait par dessus le tout. Parsemez d'estragon. Enfouissez et faites cuire pendant 1 heure 30. Servez dès la sortie du four en accompagnement d'une viande rouge.

FIDEUÀ - Àfrica Morales – 2n ESO C

Ingredients per a 4 persones

- 360 g de fideus nº 0 (cabell d'àngel)
- 4 grans d'all laminats
- 900 ml de fumet de peix
- 1 sípia mitjana (uns 350 g) i la melsa
- 8 gambes grans (o més de petites), pelades o sense pelar
- 5 c.c. allioli i Oli de gira-sol

Preparació de la fideuà: en una paella gran, daurar els alls laminats amb oli de gira-sol. També es pot fer servir oli d'oliva verge extra, però aleshores els fideus agafaran més gust a oli, encara que aquest sigui de gust suau.

Incorporar els fideus i daurar-los fins que estiguin ben rossos. Han de canviar de color i quedar força marrons (a vegades sembla que estan prou daurats però quan posem després el fumet de peix acaben quedant massa blancs, no tenir por i deixar que es daurin bé). Reservar.

Saltar les gambes a la paella un minut. Si voleu posar-les pelades, saltar només els caps. Reservar pel final. Tallar la sípia a daus petits i daurar-la a la mateixa

paella. Sofregir una bona estona (10-15 minuts), fins que estigui tova i ben rossa.

Mentrestant, posar a escalfar el fumet. Incorporar la melsa a la paella i seguir sofregint 2-3 minuts. Afegir els fideus torrats i remenar bé. Afegir el fumet calent (deixar una mica de fumet per si n'hem d'afegir més al final). Salar i coure durant 2 minuts. Incorporar les gambes i coure 1-2 minut més fins que els fideus de la fideuà estiguin al dente. Acabar la cocció 2 minuts al grill del forn fins que els fideus quedin cap amunt i secs. Si no tenim forn o no hi cap la paella, una alternativa és tapar la paella amb una tapa o amb paper de diari o d'alumini. Presentar la fideuà acompanyada d'allioli per sobre o en un bol a part.

11. L'ANTINA diu adéu!

4T ESO 2015-2016

Text: Marta Manzano.

**Un curs més acomiadem dues promocions, la de 4t d'ESO i la de 2n de Batxillerat...
bon futur a tots i a totes!**

Hola, bona tarda a tothom, ara us explicaré com va començar tota aquesta aventura:

aquesta petita aventura va començar el 15 de setembre quan, en arribar a classe vam veure cares que ens resultaven una mica estranyes. Ens havien barrejat! Ja no érem els mateixos que altres anys. Per sort, ràpidament vam anar agafant confiança, i encara que hem passat per moltes petites baralles, hem après a convida tots plegats.

La veritat, és que no podem negar que aquest curs ha passat molt ràpid, per sort, hem gaudit de moltes sortides i activitats variades, per això primerament volem donar les gràcies a tot l'equip directiu i d'organització.

Encara que hem rigut molt i ho hem passat molt bé, ha estat un curs molt dur pel que fa als exàmens, sobretot aquestes últimes setmanes, que han estat les més decisives per alguns de nosaltres. Per això, enviem un gran petó als pares, mares, germans i familiars que ens han recolzat durant tot aquest temps. Recordeu que la vida de l'estudiant no és fàcil! I ningú millor que els professors i les professores saben de què parlem!

Així que, què us sembla si us parlem de vostè com faria l'Ambrós? Segons Kant estaria bé fer-ho. El que probablement no seria moralment correcte, serien els "Si t'ho dic t'he de matar" o els armaris embotrats de la Gemma Pons.

Bé, ja que parlem de coses no ètiques, no ens podem deixar "*I els deures per al proper dia són...*" de la Montse Roig, que l'estimem molt, però els seus exàmens i deures excessivament "curts" són realment mortals! Ara que, per llargues, totes les hores que ha dedicat a l'edició de la nostra revista *Antina*, en la qual

hem col·laborat molt i molt de gust! Moltes gràcies Montse!

Doncs bé, el ca, qu... handenmorning . Ups! Això ha sonat molt a José Luis Pérez de Tudela o només m'ho ha semblat a mi? I què direm de la Mònica? Si és matemàtica! I les mates no són avorrides, sinó que són l'essència de la bona vida!

I el "fenòmeno", ha vingut? A veure si endevineu qui és i "fenòmeno" ponte a trabajar! Sí, sí, estem parlant del Carlos Toyas! Gràcies per ensenyar-nos a dissenyar tant i tant bé! Ja que ha sorgit el tema de fenòmens, un de ben paranormal és el nostre estimat Jordi Alemany, que a més de ser el nostre cap de secta (El plat trencat) ha estat un dels professors més enrotllats que hem tingut.

Bé, què us semblaria si ballem a ritme de salsa? Encara que ningú millor que Papacit podria fer-ho, qui ens ho hauria dit que aprendríem balls llatins! Ara que, per llatí, llatí el de la Marisol i la Montse Antich, així en estèreo, que sempre van a una. Però si en lloc d'una, és 01010101... ningú millor que el Sergio Guerrero sabia desxifrar aquests codis binaris. I per codi el lingüístic del Monzó, obre la portó! Ell ha estat un clar exemple dels dialectes del català.

Com que arribem al final i ens estem emocionant, no podem oblidar-nos de la Montse Muntané, que encara que diu que es descuida de les coses, sempre la tenim a punt per tot el que necessitem. Per últim, però no menys important, a la nostra tutora la Pilar, li agraïm tota la paciència que ha tingut amb nosaltres, especialment durant les guerres de boles de paper.

I gràcies també a tots aquells professors que ja no formen part de la nostra rutina diària, però que sempre tindran un lloc al nostre cor. Una abraçada a l'Altemir, al Jordi Roig, al Fèlix...

Orla dels alumnes de 4t d'ESO, i alguns grups a la festa de graduació.

L'ANTINA diu adéu !

Text: Pol Navas.

2n BATXILLERAT 2015-2016

Bona tarda als directius, docents, familiars, amics i companys. A tots els que avui se senten orgullosos per nosaltres. Gràcies per acompanyar-nos. Estem aquí per compartir la satisfacció d'acabar una etapa, sense donar per finalitzat el nostre procés d'aprenentatge. Molts són els moments que redordem amb aplexi del nostre procés educatiu, i molts altres de dolents han quedat enrere.

Hem viscut sis anys en aquesta casa, carregats d'esforços, de sacrificis, de perseverència, de responsabilitats, de compromís i d'entrega, d'incerteses i temor al futur. Durant tot aquest temps hem tingut la companyia de diversos professors, els quals ens van entregar el millor d'ells mateixos.

Segurament en aquests anys han estat moltes les diferències que hem tingut entre companys, moments de poca tolerància i també algunes discrepàncies. La comprensió de les particularitats de cadascú finalment ha estat molt bona i ens ha unit com a grup.

Ara passem a donar les gràcies a tots aquells que han format part d'aquesta etapa. Comencem per

la direcció, ja que des del primer moment tots ens han rebut bé i han procurat que la nostra estada al centre fos agradable.

Gràcies també a les secretàries i als conserges per rebre'ns a totes hores, i per obrir-nos la porta amb un somriure i un acudit.

Als tutors i tutores dels Treballs de recerca els agraïm que ens hagin acompanyat al llarg d'aquest viatge i que ens hagin ensenyat a fer bons treballs. I, en especial, també volem agrair a la nostra tutora el fet que ens hagi guiat amb tanta paciència des del setembre fins avui; encara que siguem, com diu ella, un còctel molotov. Gràcies també, una altre cop a tots els professors i professores que ens han aguantat amb paciència.

Finalment, creiem que cal esmentar aquelles persones que des de casa ens han estat properes: família, parelles, amics i tots aquells que ens han donat suport en els nostres moments d'estrés i desesperació! La felicitat consisteix a saber unir un final amb un principi, i tot i que això sigui un final és hora de començar una nova etapa que ens portarà experiències meravelloses!

Alguns alumnes de Batxillerat durant la festa de graduació

ARIES 21/03-20/04. Aquest estiu pinta molt bé però no vulguis portar sempre la iniciativa. Si deixes que altres facin propostes, veuràs que es poden fer coses interessants.	TAURE 21/04-21/05. Tindràs un èxit important en l'àmbit professional. I no serà gràcies a la sort, sinó gràcies al teu esforç.
CRANC 22/06-23/07. Molt bon estiu per a l'amor. Aviat rebràs una trucada o un missatge que et farà sentir molt estimat/da i especial.	LLEÓ 24/07-23/08. La família et portarà moltes satisfaccions, sobretot a l'agost. Et sentiràs molt feliç.
BALANÇA 24/09-23/10. Les coses no poden canviar d'un dia a l'altre, però sí durant l'estiu. Els canvis que tant desitges ja arribaran. Pacència.	ESCORPÍ 24/10-22/11. Intenta no planificar res perquè aquest estiu hi pot haver sorpreses que podrien trastocar la teva agenda.
CAPRICORN 22/12-20/01. Petits dubtes poden crear-te una certa inestabilitat. Tot i que et costarà triar un camí, el que escullis serà el correcte.	AQUARI 21/01-19/02. Si vols aconseguir l'amor de la persona que estimes, has de començar a actuar perquè, si no, algú altre et prendrà la iniciativa.
BESSONS 22/05-21/06. No tindràs gaire temps per descansar. Tindràs un dia força mogut, no només a la feina, ja que et sorgiran altres compromisos.	VERGE 24/08-23/09. Descobriràs nous aspectes de la teva parella o d'aquella persona que últimament és tan especial per a tu. Mireu d'ajudar-vos.
SAGITARI 23/11-21/12. Avui pots trobar petits obstacles a l'hora de realitzar les teves obligacions. No et rendeixis amb el primer entrebanc.	PEIXOS 0/02-20/03. Avui intenta no comportar-te d'una manera impulsiva perquè, més tard, et pots penedir de les teves decisions.

L'HUMOR... i el final! – Aaron Barrera – 1r ESO C

Jo us explicaré alguns acudits; per cert, a la foto sóc el de la dreta, els altres són alguns companys que també hi van dir la seva. Bon estiu a tothom!

I nosaltres ja som tot un acudit! Zipi i Zape també us diuen adéu!

1. Van dos espectres i cau el del mèdium!

2. Què vol dir pourquoi?
-Perquè
-No, res, per saber-ho.

3. HOLA, VINC DE LA PERRUQUERIA!
-I per què crides tant?
-Perquè M'HAN POSAT VOOLUMMM!

4. Un noi entra en una fleca i diu:
- Bon dia, que tenen pa d'ahir?
- Sí.
- Ha, ha, ha... no l'han venut!

I jo us regalo un dibuix perquè sigueu feliços!

